

GAZETA ÎNVĂȚĂMÎNTULUI

Anul XXI-Nr. 987

EDITATĂ DE MINISTERUL ÎNVĂȚĂMÎNTULUI ȘI COMITETUL UNIUNII SINDICATELOR DIN ÎNVĂȚĂMÎNT ȘI CULTURĂ

Vineri 21 martie 1969
4 pag. 25 bani

Statutul personalului didactic document de semnificație majoră

ne a celui de a VI-a Vâră Adunării Naționale a istoria învățămîntului nomen deosebit — Statutul personalului din Republica Socialistă România.

baza Directivei Centrale al Partidului din Statutul consfințește fund democratic de se ocără cei ce instruesc și ducă înfră generație, exprimînd pe de o parte responsabilitatea pe care o implică nobila misiune de ducător, iar pe de altă parte înalta prețuire ce se acordă acestei activități, neprecupețita grijă pentru a se crea condiții tot mai bune de viață de muncă slujitorilor școlii. Ideea fundamentală a prevederilor Statutului o constituie realizarea unei îmbinări armonioase între interesele învățămîntului și cele ale personalului didactic.

Urmărind diferitele etape ale elarării acestui important document poate afirma, pe bună dreptate, că este o realizare colectivă, la care s-a adus contribuția întregului personal didactic, participînd la dezbateri și propuneri în cele 40.000 de persoane. Desigur, în acestă reprezentare a trăsăturii fundamentale care caracterizează în deplină măsură viața socială a omului nostru. El reflectă totodată și în profunzime pe care l-a avut în rîndurile tuturor celor ce slujesc învățămîntului, elaborarea unui document care definește poziția și sarcinile anului didactic în societatea noastră.

pe cum se știe activitatea personalului didactic era, pînă la ocaziona legi, reglementată prin acte normative elaborate în rîndul anilor. Or, Statutul adoptat la Adunarea Națională de o mare cuprînzătoare, unitară și responsabilă a personalului didactic în această ocazie a contribuit în mod decisiv la perfecționarea activității cadrelor didactice, la progresul întregului nostru învățămînt. Sînt încorporate în acest document deciziile ale unor strălucite cărturari și descăli ai poporului nostru, care au militat pentru înfăptuirea unei școli puse în slujba poporului, și a înfloririi patriei.

In cuprînsul Statutului, în diferite articole și paragrafe, este sintetizată lăuda unor doștari patrioți, comunisti care au militat pentru a se da misiuni de educator prețuirea ce i se cuvine. Încă din primul său articol, Statutul leagă misiunea nobilă și de înaltă răspundere socială și patriotică de a realiza telurile învățămîntului, de înflorirea orînduirii și națiunii noastre socialiste.

Una din problemele de cea mai mare importanță pentru întregul nostru învățămînt o reprezintă numărul și posturile didactice, căci de competența celor chemați să asigure prețuirea tineretului școlar, de modul cum sînt soluționate pro-

blemele de mișcare a personalului didactic depinde în mare măsură succesul muncii de instruire și educație. Or, în această privință viața a demonstrat necesitatea adoptării unor soluții unitare și stabile, pe criterii exigențelor societății moderne, al actualului nivel de dezvoltare a științei. Stabilitînd funcțiile didactice și sarcinile personalului didactic care le îndeplinește, Statutul reglementează condițiile ce se cer celor care urmează să fie numiți la posturile didactice. Pentru a ocupa catedrele vocante căre se îndreaptă mai mulți candidați se preconizează, la școli, și un sistem nou, concursul, menit să asigure încadrarea în aceste posturi a celor mai buni învățători și profesori. Statutul prevede totodată măsuri pentru ca mișcările de personal să se poată face mai operative, prin forme simplificate, sau prin trecerea unor lucrări din acest domeniu în competența organelor locale de învățămînt. Astfel, se soluționează, de o manieră mai operativă și mai eficientă, una din problemele importante ale învățămîntului nostru.

In societatea contemporană problema conducerii, în toate domeniile vieții sociale, a căpătat dimensiunile unei adevărate științe, bine definite. Astfel de imperative se ridică desigur și în domeniul conducerii școlilor, al instituțiilor și organelor de învățămînt. Tocmai de aceea Directivele Plenerii Comitetului Central al Partidului Comunist Român cu privire la dezvoltarea învățămîntului în țara noastră preconizează crearea unui institut central dedicat perfecționării celor însărcinați cu îndatoririle de conducere în școli și la inspectoratele școlare. Potrivit prevederilor Statutului, promovarea personalului didactic în posturile de conducere a unităților școlare, sau în funcțiile de îndrumare și control se face din rîndurile cadrelor didactice care se disting în activitatea profesională, au aptitudinile necesare unor astfel de funcții și îndeplinesc condițiile prevăzute de lege. După cum se vede, criteriile stabilite de Statut pentru ocuparea acestor funcții au în vedere necesitatea ridicării eficienței muncii celor care conduc direct, sau îndrumă unitățile școlare.

O deosebită atenție o acordă Statutul procesului de perfecționare profesională a personalului didactic de prădare de conducere și de îndrumare. Perfecționarea profesională este concepută ca un drept și totodată o datorie a personalului didactic. Statutul ridică perfecționarea cadrelor didactice la nivelul cursurilor postuniversitare, informarea și documentarea științifică urmînd să revină, pe viitor, aceluiași institut care i-au pregătit pe profesorii. Acesta este unul din elementele noi aduse de Statut față de situația existentă în trecut și care va avea consecințe din cele mai pozitive în procesul de perfecționare

continuă a personalului didactic. Corpul profesoral va beneficia de astfel de cursuri din 5 în 5 ani, pînă la îndeplinirea unui stagiu de 25 de ani de activitate, cînd participarea la cursurile de perfecționare devine facultativă.

Tot ca un element nou adus de Statut este și crearea Casei corpului didactic, căreia îi revine sarcina de a asigura la fiecare școală documentarea științifică a corpului profesoral, schimbul de opinii în problemele pedagogice, conferințele de specialitate și alte activități similare. Evident, în procesul perfecționării, rolul hotărîtor revine modului în care fiecare educatoare, învățător sau profesor se preocupă continuu de informarea și documentarea personală, de folosirea posibilităților largi care le-au fost create. Această preocupare va fi desigur la îndemîna încrederii și înținerii ce li se acordă.

In contextul măsurilor stabilite de partid și de guvern cu privire la continua îmbunătățire a situației sociale și profesionale a corpului didactic, un loc important îl are grija pentru creșterea nivelului de viață și de muncă al educatorilor. După cum se știe, importante măsuri în această direcție au și fost luate prin adoptarea unui nou sistem de salarizare. Statutul reglementează în această privință problema gradatilor de vechime, ce vor fi acordate celor cadre didactice care se dedică școlii cu pasiune și devotament, contribuind la dezvoltarea și perfecționarea învățămîntului și a științei. Caracterul stimulativ al reglementărilor acestea se mai vede și în faptul că se prevede reducerea cu un an a termenelor pentru obținerea gradatilor de către cei care se vor evidenția în activitatea lor. În același timp, învățătorii și profesorii care vor da dovadă — prin munca lor la catedră și prin lucrări personale — că depun eforturi deosebite pe tărîmul școlii și al științei, vor putea dobîndi gradele didactice II și I de calitate, care dau dreptul la noi salarii. Pentru rezultatele valoroase în muncă, personalul didactic va putea primi, în același timp, premii individuale anuale, care se pot ridica pînă la un salariu tarifar. Rezultatele deosebite obținute în munca didactică, educativă și științifică de către cei care au peste 25 ani vechime pot fi recompensate printr-o gradatie de merit, exprîmînd deosebita prețuire pentru cei mai devotați slujitori ai școlii.

Prin Statutul adoptat de forul suprem al țării — Marea Adunare Națională — personalul didactic este chemat să aia dovadă, în îndeplinirea sarcinilor sale, de o înaltă conștiință cetățenească și profesională, să aibă o comportare demnă în școală, în familie și în societate, să se ocupe permanent de ridicarea nivelului pregătirii sale de specialitate, pedagogice și ideologice.

SALUTUL

adresat „Gazetei învățămîntului”
din partea Ministerului Învățămîntului
și a Uniunii Sindicatelor
din Instituțiile de Învățămînt și Cultură
cu ocazia împlinirii a 20 de ani
de existență

Ca prilej al împlinirii a 20 de ani de la apariția primului număr al „Gazetei învățămîntului”, Ministerul Învățămîntului și Uniunea Sindicatelor din Instituțiile de Învățămînt și Cultură adresează un caldăros salut membrilor colectivului redacțional și tuturor colaboratorilor acestei publicații.

Pe parcursul celor două decenii de existență, activitatea „Gazetei” s-a înscris în ansamblul eforturilor depuse de Ministerul Învățămîntului și Uniunea Sindicatelor din Instituțiile de Învățămînt și Cultură pentru înfăptuirea sarcinilor izvorite din hotărîrile de partid și de stat cu privire la dezvoltarea și perfecționarea continuă a învățămîntului nostru.

Militănd pentru înfăptuirea politicii partidului și statului în domeniul învățămîntului, promovînd principiile pedagogiei științifice, „Gazeta” a sprijinit eforturile depuse de slujitorii școlii în vederea ridicării necentenit a nivelului de însușire a științei de către elevi, formării etice și civice a acestora, cultivării respectului și dragostei față de muncă, educării lor patriotice și internaționaliste.

În paginile sale, „Gazeta” a tratat multiple probleme și aspecte ale muncii perseverente desfășurate de corpul didactic de pe întreg cuprînsul patriei, pentru instruirea și educarea născătorilor generațiilor în spiritul înaltelor idealuri ale socialismului și comunismului.

Angajată în vîrstă și creatoare activitate ce se desfășoară în prezent pentru îndeplinirea mărețului program de dezvoltare și perfecționare a școlii românești, stabilit de Directivele Comitetului Central al Partidului Comunist Român privind dezvoltarea învățămîntului în Republica Socialistă România și de Legea învățămîntului, „Gazeta învățămîntului” este chemată să aducă o contribuție sporită pentru sprijinirea școlii și a cadrelor didactice în îndeplinirea înaltei lor misiuni sociale.

Ministerul Învățămîntului și Uniunea Sindicatelor din Instituțiile de Învățămînt și Cultură felicită colectivul redacțional și pe toți colaboratorii „Gazetei”, urîndu-le noi succese în muncă.

MINISTRUL ÎNVĂȚĂMÎNTULUI
Academician
ȘTEFAN BALAN

PREȘEDINTELE BIRoulUI EXECUTIV AL UNIUNII SINDICATELOR DIN ÎNVĂȚĂMÎNT ȘI CULTURĂ
Prof. C. DRĂGULESCU

CĂUTĂTORII DE COMORI *)

Sensul educativ-politic al muncii pionieresti este dat de deviza pe care cei aproape două milioane de purtători ai cravatei roșii o rostesc în mod curent: „Pentru gloria poporului și înflorirea României socialiste pentru cauza partidului, înainte!” Și de răspunsul la deviza: „Tot înainte!”

Străduințele noastre tind să transmită copilului sentimentul locului pe care îl ocupă poporul nostru în lume, pe care îl ocupă partidul în mijlocul și în truntea poporului, pe care îl ocupă el în-

sus, ca pionier în acest context. Așadar, prin educație politică ideologică urmîrim limpezirea „osului unui tînăr, iar unul din rosturile majore este acela cetățenească de a purta o cravată a celei ștate vîi, curate și incandescente în care ard idealurile colectivității.

Poate un copil — încă oțit de subordonat minoratului său — să înțeleagă aceste lucruri care, prin îmbinarea lor, alcătuiesc însăși „placa turnantă” a exigenței noastre, exprimată triumfător în cuvintele popor — patrie — partid? Pe un plan hotărîtor al vieții sale pe planul sentimentelor categoric da! Copiii pot avea sentimente de mîndrie, de ambiție patriotică, de prețuire a înfăptuirilor de azi și de totdeauna. Dar pentru aceste cîneva trebuie să-i învețe un anumit alfabet, alfabetul valorilor vieții sociale, care se învață la fel ca oricare alt alfabet.

Litera A din acest alfabet ni se pare a fi sentimentul istoriei, „lăuda în posesie” de către copil a sentimentului că aparține unui popor care vine de foarte departe și merge foarte departe. Plămădiți din duhul purces de la Decebal și Traian, auzim foarte de timpuriu, încă de pe băncile școlii, porunca lui Tudor, vocea clocoțitoare a Bălcescu-lui, fluierul Craiului Muncilor, sirenele luptelor muncitorești... Și încă din tragedie vîrstă putem înțelege mai bine rostul nostru pe acest pămînt, astăzi curățat de vitregii mandatori ai altor țări care se răstîrîng în chipul celei care ne-a zămislit pe toți și ne va supraviețui tuturor. Patria-mamă, patria socialistă de azi, patria comunistă de mîine.

Peste paginile și ordinea capitolelor din manualul de istorie, copilul poate înțelege că istoria se

face și azi, sub ochii lui, prin bătaia minților și brațelor alor săi și chiar prin propriile sale puteri. Fără clarificarea dinamicii sociale nu putem descălușa aceste puteri. E adevărat, societatea noastră își demonstrează dinamica la vedere, dar copiii au o vedere socială imperfectă. Ei sînt zoriți spre atingerea tuturor țintelor lor, dar drumul spre socialism nu se străbate la fel de simplu și săltător cum apare într-o poezie de trei strofe. Trebuie arătat copiilor subtextul realizărilor noastre, iar subtextul este că drumul acesta a ieșit la vedere acum 25 de ani, că a așteptat 2000 de ani, că se construiește pas cu pas, cu trudă și sacrificii, că peste tot unde apare ceva acesta implică un gînd, o nobilă dăruire, un meșter Manole, în același timp vi-

20 ANI DE APARIȚIE

Momentele din istoria școlii noastre în paginile gazetei

MIRCEA SINTIMBREANU
(Continuare în pag. a 3-a)

PE PRIMUL LOC ÎN EDUCAȚIE - LECȚIA

LECȚIA - SURSĂ DE EDUCAȚIE MULTILATERALĂ

Profesorul care lucrează azi la catedră, este mandatarul celui mai înalt comandament social: formarea omului, a celui mai liber, mai îndrăzneț, mai instruit și mai uman dintre toți oamenii - omul societății socialiste. Văzută în această lumină menirea profesorului capătă valențe de adevărată misiune, prelungită de acțiune în modelarea personalității tânărului, al cărui suflet rămâne permanent deschis exemplului viu, frumosului, împlinirii. Nu spun nici o noutate când afirm că sursa principală a unei educații solide și multilaterale este și rămâne lecția.

Abordarea unui asemenea subiect își legitimează rostul nu numai prin imperativele ce decurg din rețetele documentelor ale Conferinței privind creșterea randamentului educativ al predării, dar și prin ideile și idealurile comuniste, a realizărilor prezentului atât de bogat în izbândă este o condiție etică permanentă a muncii profesorului. Ideea de educație prin lecție se însușește cu formarea unei etici noi față de muncă, al cărei prim etalon este însăși munca profesorului.

Cum se pot realiza eficient funcțiile educative ale orei de curs? Răspunsul nu e simplu, dar premisa de bază trebuie să pornim este aceea că lucrurile nu sînt greu de făcut, e nevoie numai să ne punem în situația de a le face. E în fond chestiune nu numai de știință, ci mai degrabă de conștiință.

esențial este să existe la fiecare profesor o concepție limpede asupra rostului educativ al disciplinei lui și a fiecărei lecții în parte. Să nu piardă din vedere că face o muncă vie de modelare a conștiințelor, că e vorba de un proces interior îndelungat și complex ale cărui resorturi întinse nu se pot pune în mișcare la întâmplare.

Prin urmare se pot deosebi două feluri de a preda: pe de o parte comunicarea fidelă dar detașată a cunoștințelor, iar pe de altă parte predarea prin prisma personalității profesorului și a acel adăos de simțire și conștiință care proiectează cunoștințele într-un mod convingător pe ecranul extrem de sensibil al receptivității elevilor. Oricît de corect s-ar părea prima modalitate ea înseamnă o rezumare, o îngustare care nu te va ajuta, în primul rînd pe tine profesor, să-ți desăvîrșești personalitatea și cu atât mai puțin pe cea a elevilor.

În munca noastră contează deopotrivă și ceea ce comunicăm, dar și modul cum comunicăm cu elevii. Când ai izbucit într-o lecție să înlocuiești interesul și să creezi convingerea, utilitatea cunoștințelor transmise, poți să-ți spui cu satisfacție: „Iată, asta este contribuția mea!”

Confruntarea celor spuse în carte cu realitatea vieții va crea o înălțare mai firească a ideilor, o structură mai organică a lecției. Elevii vor simți la profesorul lor o independență de cugetare, capacitatea de a conjuga litera cărții cu fenomenul vieții, vor recunoaște în el un model de muncă intelectuală, un model de conduită, un călăuzitor. Este o realitate indiscutabilă că valoarea și considerarea profesorului a tîm de fertilitate a muncii lui, iar aceasta la rîndul ei e condiționată de forța modelatoare a lecțiilor lui! Cred că trebuie să pornim de fiecare dată de la aceste adevăruri ca să ajungem la acea complicitate organică dintre instrucție și educație, dintre cunoștințe și conștiință.

Realizarea unui astfel de deziderat nu e posibilă fără fundamentarea procesului de învățămînt pe politica partidului nostru.

Condiția „sine qua non” este ca profesorul să stăpînească esența acestei politici și să transmită elevilor sensurile ei. Un rol deosebit revine, după cum arăta tovarășul Nicolae Ceaușescu, științelor sociale și disciplinelor umaniste, care prin natura lor au un mare potențial educativ și contribuie la formarea concepțiilor științifice și a trăsăturilor moral-cetățenești ale tineretului.

Marele avânt al marxismului stă în aceea că e știință cea mai vie despre om și societate, care analizează dialectic fenomenele vieții. Predarea lui trebuie realizată ca atare în strînsă legătură cu realitățile vieții inconștientă.

În ultimele clase ale liceului, tînrul avînd un bagaj rațional și capacitatea de a raționa nu se mărginește numai să asculte și să buchisească lecție după lecție. El caută să-și explice anumite fenomene, caută răspuns la numeroase probleme. Științele sociale pot veni foarte bine în întîmpinarea setei de cunoaștere și de clarificare caracteristică acestei vîrste tumultuoase. Dar pericolul cel mare stă în rezumarea unor teze generale despre marxism, căci simplismul și dogmatismul creează în mintea elevilor regretabile confuzii.

Marxismul nu se poate învăța mecanic, buchisind; el trebuie simțit și înțeles. Din păcate insuficiența legăturii cu viața, predarea unor teze generale nu-l ajută pe elevi să-și însușească conținutul lui și să-l aplice în înțelegerea celorlalte științe și a vieții înseși.

Este cît se poate de eficient să se vorbească la modul teoretic despre patriotismul socialist, expunîndu-se nîvinge principii și definiții. Oricît de just ar fi ele formulate, nu vor putea convinge dacă nu sînt susținute de exemple vii, ca elevii să-și reprezinte și să-și simtă. Începînd cu blocul în care locuiesc, cu școala unde învață, cu uzina în care muncesc părinții și terminînd cu marile realizări ale industriei, științei și culturii, care schimbă infățișarea patriei de la an la an, elevii trebuie ajutați să înțeleagă că toate acestea sînt rodul politicii partidului nostru. Patriotismul socialist nu poate fi conceput în afara acestei politici materializate în atîtea și atîtea izbîndi. O modalitate simplă, la îndemîna oricărui profesor, este aceea de a imprima lecției un pronunțat caracter de dezbateri. Oferim astfel elevilor cele mai largi posibilități de a-și mișca gîndirea, de a stabili conexiuni, de a-și exprima sentimentele.

Cite asemenea prilejuri oferă și lecțiile de literatură unde elevii se întîlnesc cu încorporarea artistică a vieții și a personalității umane în variate modalități de expresie! Dacă ar fi să ne oprim doar la exemplul vieții unor mari scriitori ca Eminescu, Caragiale, Sadoveanu, Rebreanu, o primă reușită educativă ne-o asigură relevarea modului în care au lucrat aceștia. Ei își găsesc relaxarea și timpul de meditație pe parcursul necurmat al muncii; preocuparea intensă a lui Caragiale de a studia oamenii în toate împrejurările; laborioasa tăcere a lui Sadoveanu care crea în timp ce stătea printre oameni sau în mijlocul naturii; epuizanta muncă de zi și noapte a lui Eminescu, care ajungea să se revolte împotriva ei dar nu o părăsea niciodată. Sensul etic care se degajă este al credinței în valoarea propriei munci, a bucuriei care întovărășește fiecare izbîndă plăcută cu ceasuri de trudă. Recurgînd la asemenea exemple elevii pot lesne conchide că munca este nu numai o necesitate dar și semnul cel mai cert de sănătate sufletească, cheazăia împlinirii, fiecea.

Oricît de abstractă și aridă s-ar părea matematica, profesorul este în măsură să-i poarteză valoarea educativă prin adevărurile pe care le descoperă împreună cu elevii lui, contribuind la disciplinarea gîndirii și la formarea deprinderii de a munci ordonat, prin perspectiva utilității practice pe care o deschide asupra fiecărui capitol. Asistînd la o lecție introductivă despre teoria probabilităților, capitol al matematicii moderne nou introdus în clasa a XII-a, mi întrebam câți profesori au conceput să-l predea în contextul social contemporan, relevîndu-le elevilor valoarea aplicativă a acestei teorii. Privînd-o în perspectiva muncii lor viitoare de ingineri, economiști, statisticieni, specialiști în comerț, profesorul le-a vorbit elevilor despre ra-

mura aplicativă a acestei discipline - statistica matematică pe care se sprijină orice economie modernă, previziunile planurilor de producție, a sporului demografic, a balanței comerciale. Problemele alese de profesor au făcut lumină deplină în mintea elevilor, i-a convins despre importanța unei discipline cu care se întîlneau pentru prima dată. Din tot studiul matematicii trebuie să se degaje pasune pentru descoperirea adevărului, refuzul de a se accepta afirmații nedovedite.

Dar cum se poate stimula mîndria patriotică prin lecțiile de matematică? Succesele școlii matematice românești, contribuția unor savanți la dezvoltarea anumitor ramuri ale acestei științe sînt cunoscute de toți profesorii; totul este să găsești momentul și modalitatea potrivită de a le transmite elevilor.

La ce exemplu mai semnificativ s-a mă oprit în privința geografiei? Una este să se vorbească despre cursul Dunării și alta să se aducă în față imaginea gigantului de la Porțile de Fier care va fi deosebit de interesant pentru cei care nu numai cursul bătrînuului fluviu, ci și potențialul energetic al întregii țări, pas important în prosperitatea economiei noastre!

Pentru ca asemenea resurse educative conținute virtual în majoritatea

lecțiilor să deschidă ferestre către viață și să se transforme în valori etice este nevoie de un popas chibzuit asupra fiecărei lecții, de informare și discernămint politic pentru a se evita alunecarea în convenționalism, în toleranțe de circumstanță, nesemnificative. Cred că fiecare director asistat în cariera sa, nu de puține ori, la încercări făcute ad-hoc, la înjghebarea unor dialoguri stîngace, făcute pentru a se epuiza și un asemenea punct al lecției. Departele de a convinge improvizativ dovedește că elevii n-au fost deprinși să facă legătura cunoștințelor cu viața, să gîndească dincolo de granițele manualului și notițelor. Asemenea momente stînjitoare, îți confirmă cît de important este pentru profesor ca ceea ce întreprinde în fața elevilor să nu fie minat de formalism, de grabă și superficialitate.

Formarea unor oameni cu înalte trăsături morale, cu profunde convingeri patriotice și civice, capabili să slujească cu toate forțele lor cauza nobilă a socialismului este rațiunea etică și socială în virtutea căreia fiecare dintre noi se află la catedră.

Prof. ZINA SÎRBU
directoarea liceului
„Mihai Eminescu” București

HISTORIA MILITANS

În ampla cuvîntare pe care a rostit-o la Conferința Națională a cadrelor didactice, tovarășul Nicolae Ceaușescu sublinia faptul că studiul istoriei, împreună cu studiul esteticii, al literaturii și al istoriei artelor are nu numai menirea de a dezvolta cultura generală a tinerilor, ci și aceea de a fi o tribună de luptă pentru o poziție înaintată în cultură și artă, de a contribui la elevarea spirituală a tinerilor, de a face din ei militanți revoluționari activi pentru năzuințele de libertate și dreptate socială ale lumii contemporane.

Intr-adevăr, s-a spus despre istorie că este axa culturii. Și această afirmație este la fel de potrivită atît istoriei ca proces obiectiv al dezvoltării omenirii, cît și istoriei ca știință și istoriei ca obiect de studiu în școală. Adevărata antologie a civilizației și culturii omenirii, istoria dă celui ce o studiază orizontul cel mai larg în spațiu și în timp, un reperoriu extrem de vast de observații, atît asupra omului ca individ cît și asupra societății omenii în ansamblu și în devenirea ei istorică.

Dar, pentru a fi o antologie, istoria predată în școală trebuie să selecteze ceea ce este mai semnificativ, să se debaraseze de amănuntele lipsite de însemnătate și, mai ales, să se ferească de a fi o înșirare seacă de date, nume și fapte nesemnificative și neinteresante privind, bunăoară, soțiile lui Henric al VIII-lea sau garderoba și călî Mariei Antoaneta. Ea trebuie să fie istoria popoarelor și a umanității în ceea ce are ea specific național și general uman. În acest sens, istoria ca obiect de studiu în învățămînt nu trebuie să dea atît cunoștințe, cît cunoaștere, înțelegere. Ea trebuie predată nu pentru a fi memorată - în epoca noastră simpla memorare tinde să devină sarcina mîșinilor, a creierelor electronice - ci pentru a fi înțeleasă, trăită.

S-a spus, de asemenea, despre istorie că este magistra vitae, că ea îl învață pe tineri ce trebuie să știe pentru viață. În aceasta stă marea valoare educativă a istoriei, cea dintîi și cea mai importantă funcție a ei. Intr-adevăr, cunoașterea istoriei dă tineretului sentimentul încadrării într-o comunitate și, prin aceasta, în ansamblul umanității, sensibilitate continuată, al comunității în timp și în spațiu cu tot ceea ce reprezintă umanitatea. Iată de ce gîndesc că nu există prilej mai fericit de a face educația patriotică a tineretului decît prin lecțiile de istorie, care revin cele mai frumoase pagini ale letopisțului poporului român. Statornicia poporului român pe pămîntul strămoșilor săi, spiritul de jertfă cu care el a apărut acest pămînt de toate furtunile, generozitatea cu care a luptat pentru toți cei ce i-au cerut sprijinul dărnica cu care a dat lumii oameni și opere de valoare sînt tot atîtea fapte cu ajutorul cărora ur-

măresc să transform lecția de istorie într-o lecție de patriotism.

Consider că tot atît de strîns și de trainic îi poate lega istoria pe tineri de marile comandamente, de marile idealuri ale umanității, de lupta pentru libertate a popoarelor, de lupta pentru o viață mai bună, pentru ridicarea condițiilor umane pînă la cele mai înalte valori spirituale. De aceea caut să fac, din fiecare lecție de istorie universală, o lecție de umanism, care să pună în lumină avîntul constructiv al omului, ideile nobile care călăuzesc și îndrumă dezvoltarea mai departe a omenirii.

Nu mai așa, socotesc, orele de istorie se pot transforma în lecții, adică în învățămînt, în reguli de conduită în principii de viață. Numai așa istoria poate fi o disciplină de învățămînt care să dea tinerilor o reprezentare clară asupra rostului lor în societate, care să-i ajute să înțeleagă perspectivele și sensul dezvoltării istorice, imperativele majore ale vremurilor noastre, cum pe bună dreptate se cere în cuvîntarea tovarășului Nicolae Ceaușescu.

Bogatul trecut al învățămîntului nostru cunoaște nenumărate exemple de dascăli de istorie care au ilustrat catedrele de unde au predat, transformîndu-le în adevărate tribune de propagare a celor mai înaintate idei și contribuînd astfel la elevarea spirituală a tinerilor generații. Să ne gîndim numai la marele învățat și în același timp, marele profesor care a fost Yezile Pirvan, a cărui figură de purtător al celor mai înalte idealuri ale vieții omenirii a rămas vie în adîncul sufletului celor ce au avut fericirea să-i fie discipoli. Am putea cita, fără îndoială, și alte numeroase exemple, din rîndurile profesorilor de istorie, ca și din rîndurile învățătorilor, acești nenumărați apostoli, știuți și neștiuți, care și-au consacrat viața luminării satelor.

Din marea tezaur al civilizației umane noi, profesorii de istorie, sîntem chemați să punem în lumină tot ce poate sluji și astăzi ideilor de dreptate, pace, libertate, progres, tot ce poate educa tineretul în spiritul acestor înalte idealuri. Căci, așa cum s-a afirmat nu o dată, o știință ale cărei cercetări nu sînt puse în slujba omului, a progresului său, își pierde justificarea și pierie. Și dacă aceasta este o condiție de viață și de moarte pentru știință în general, cu atît mai mult știința predată în școală trebuie să fie pusă în slujba omului și a idealurilor sale.

Iată de ce, ca profesor, caut ca istoria pe care o predau elevilor mei să fie o **istoria militans**, o istorie care să militeze pentru marile năzuințe umaniste ale vremii noastre și ale poporului nostru.

Prof. MARIANA VASILESCU

Scrierea dreaptă simplificată

Pe plan mondial, pentru inițierea în scris a copiilor din clasa I, scrierea cursivă caligrafică oblică, cu majuscule buclate, cu apăsare de gros-subțire și linoare de legătură înaintea literelor mici a deținut supremația un timp îndelungat. Această scriere a fost însă viu criticată pornindu-se de argumente de igienă oculară și posturală. La rîndul ei, practica a demonstrat că scrierea cursivă caligrafică oblică este greu însușită de elevii începători. Din aceste motive ea este treptat înlocuită cu alte scrieri, dintre care majoritatea se caracterizează printr-o orientare dreaptă verticală și prin simplificări variate în forma, legătura și firul scris al literelor. Cele mai răspîndite sînt scrierea cu alfabetul script, nelegat, în care literele sînt verticale și seamănă cu cele de tipar, și scrierea dreaptă simplificată cursivă (legată), introduse în multe țări din Europa, America, Australia, Africa.

În țara noastră scrierea cursivă caligrafică oblică se predă de peste un secol. Alfabetul din abecedarul oficial, ediția 1968, asemănător cu alfabetul din primele abecedere editate de I. Creangă și colaboratorii săi, păstrează majusculele buclate, oblicitatea de 27° în axa literelor (45° pentru majusculele A, M, N), apăsare gros-subțire și linoare de legătură înaintea literelor mici. Îndrumările metodice prevăd ca elevul, în timpul scrișului să dea caietului apăsare de 30° spre stînga verticalei și să țină capul aplecat spre umărul stîng (apăsarea capului fiind necesară pentru a ține axa globilor oculari paralelă cu rîndul oblic pe care se scrie). În ciuda direcțiilor metodice primite, ca o reacție sănătoasă de autoapărare și de economie de energie, spre finele clasei I aproape toți elevii renunță spontan la apăsarea gros-subțire și mulți dintre ei folosesc pe caietul de aritmetică o orientare diferită a ceea ce din caietul cu liniatură oblică; în plus, simplificarea literelor devine evidentă pe măsură ce elevul avansează în școlaritate. Scrierea exercată în clasa I devine un balast pentru formarea de noi mecanisme adecvate scrierii curente, pe care o recomandă programa de caligrafie pentru clasele II-IV, constituind o risipă inutilă de timp și energie.

Observații îndelungate au demonstrat că prosoana și o mare parte din elevii claselor mari adoptă la înțîmpinare un alt model de alfabet pentru scrierea de uz personal, după ce în prealabil se dezoartă de mecanismele exercitate în primele clase, cu atîta trudă. Faptul acesta are deseori ca rezultat conflicte neurofiziologice și psihologice dăunătoare mecanismelor scrisului.

Experiența proprie și rezultatele obținute în reforma scrierii întreprinsă în alte țări ne determină să propunem ca în predarea scrierii la clasa I din școlile noastre să se folosească un alfabet simplificat, cu litere drepte (verticale) și legătură naturală între ele, care prin exerciții gradate ca dificultate să amelioreze și să perfecționeze lizibilitatea și estetica scrișului pe măsură ce elevul avansează în școlaritate. Propunerea noastră se bazează pe observații personale culese în decurs de zece de ani, pe rezultatele obținute în experimentarea modelului de scris preconizat de noi, în ultimii șase ani, cu un număr de peste opt mii de elevi din clasa I, ca și pe aprecierile pozitive unanime ale cadrelor didactice care au predat și au urmărit în clasele I-IV evoluția acestei scrieri în cadrul experimentării. Menționăm că acest model de scris s-a experimentat în București, în 1963-64, la grupa mare de copii de la grădinițele nr. 7 și nr. 15, iar în anii următori s-a introdus la mai multe clase întîi din diferite școli din Capitală și din provincie. În urma hotărîrii Ministerului Învățămîntului, ea se predă începînd din anul școlar trecut în toate clasele I din școlile sectorului 3 ale Capitalei, clase care au fost înzestrate cu materialul didactic „Flora”, special elaborat de noi pentru predarea citit-scrișului.

Caracteristicile scrierii drepte simplificate cursive (legate) sînt: majuscule simplificate, lipsa linoarelor de legătură înaintea literelor mici, orientare verticală în axa literelor și fir egal în trăsarea lor, bastonade și majuscule de aceeași înălțime și duble față de corpul literelor (excepție J și I, care sînt triple față de corpul literelor). Modelul de alfabet prezentat alături este extras din manuscrisul unor scriitori, poezi, oameni de știință de prestigiu ai culturii noastre naționale. Rezultatele bune obținute în evoluția acestei forme de scris în clasele I-IV, verificate de cercetătorii Institutului de

științe pedagogice, se datoresc avantajelor pe care ea le prezintă în comparație cu scrierea caligrafică cursivă oblică. S-a constatat astfel că literale drepte simplificate se învață ușor, fără să fie necesară descompunerea în elementele lor componente; avînd literale asemănătoare ca formă și direcție celor de tipar, scrierea dreaptă simplificată, înlesnește citirea și consolidează legătura dintre citit-scriș, prin faptul că pentru citirea textului de tipar și a textului scris de mîna sînt necesare mișcări oculare identice; poziția la scris a corpului, a capului și a cîetului fiind dreaptă, axa verticală din direcția literelor este paralelă cu axa de simetrie a corpului, iar axa globilor oculari paralelă cu orizontala rîndului pe care elevul scrie, ceea ce face să se stabilească de la început o bună coordonare oculo-manuală și o relație constantă între elev (scriitor) și spațiul grafic (tablă, caiet) și, deci, să se asigure de la început regularitatea în direcția literelor și constanța în forma lor; poziția dreaptă a cîetului este lesne menținută de către elev, întrucît el are ca linie de reper marginea băneii; în scrierea oblică, elevul neavînd linii fixe de reper, nu poate păstra din ochi o apăsare constantă de 45° a cîetului spre stînga verticalei; în acest caz oscilațiile cîetului dau neregularitate în direcția literelor; pe cînd în scrierea dreaptă, din oscilațiile fiziologice ale poziției capului, a corpului și din deplasarea ușoară (de cîteva grade) a cîetului de la verticală rezultă condensări în direcția literelor spre stînga sau dreapta verticalei care nu alterează paralelismul literelor și nici forma lor. Practica demonstrează că scrierea dreaptă simplificată nu este rigidă și că ea poate suferi abateri ale direcției literelor cuprinse între -10° și +10° față de verticală, fără ca aspectul regulat al scrișului să se altereze. În scrierea caligrafică oblică, însă, o abatere de 10° în oblicitate (scris e înclinare de peste 35-40°) îng. uiază cititul textului scris și alterează forma literelor.

În clasele în care se predă scrierea dreaptă simplificată elevii folosesc în trimestrul întîi caietul cu pătrățele pentru temele de scris la limba română și aritmetică, decî un singur fel de liniatură și un singur fel de scris; în trimestrul al doilea el trec la caietul cu liniatură orizontală pentru temele de la limba română, menținînd fără dificultate direcția verticală a literelor. În predarea scrierii caligrafice oblice, însă, în clasele I-II temele de la limba română se scriu pe caietul cu liniatură oblică, iar temele de aritmetică pe caietul cu pătrățele; ceea ce dă naștere la contradicții psihologice, urmate de două feluri de scris, oblic și drept, „dualitate” frecvent observată din clasa întîia.

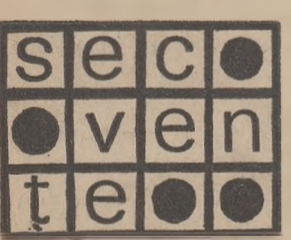
Pentru trăsarea literelor cu fir egal de apăsare, fără gros-subțire, din scrierea dreaptă simplificată, elevii folosesc încă din clasa I „Flora”, instrumentele moderne de scris: creionul, pixul, stiloul. Legătura naturală dintre litere se face prin linii orizontale sau oblice, cu caracteristici personale fiecărui scriitor. Linii de reper ale spațiului grafic fiind verticale și orizontale, se păstrează o regularitate în orientarea și formarea literelor și atunci cînd se scrie pe caietul de dictando sau pe foaie neliniată.

Cadrelor didactice predau cu ușurință scrierea dreaptă simplificată cursivă prin însuși faptul că în modelul de pe tablă literale simplificate, fără gros-subțire, sînt orientate verticale.

Avantajul deosebit pe care-l prezintă această scriere constă însă în aceea că elevul, în baza modelului de scriere dreaptă simplificată predat în clasa I, își însușește un scris pe care îl va folosi în viață. Uniformitatea în direcția literelor, forma constantă a conturului și a volumului literelor (înălțime, largime), distanța egală dintre litere și dintre cuvinte, orînduirea literelor pe rînd - reguli elementare pentru un scris citit și estetic - odată însușite în mecanismele de scris, se mențin și atunci cînd elevul dă cîetului o ușoară apăsare spre dreapta sau stînga verticalei. Scrierea dreaptă simplificată permite ca în scrierea curentă (rapidă) elevul să-și aleagă singur direcția pe care o preferă în orientarea scrișului său.

În concluzie, sîntem convinși că extinderea predării scrierii drepte simplificate cursive reprezintă o ușurare a muncii școlare a elevilor în vîrstă de 6 ani și un real progres în modernizarea învățămîntului la noi în țară.

DR. FLORICA BAGDASAR

Pentru zilele vacanței

Consemnăm și la acest început de vacanță (e adevărat, nu prea de primăvară), așa cum de altfel am făcut-o de fiecare dată, grija deosebită pe care toți factorii ce răspund de educația școlară, o manifestă pentru ca zilele lor să fie cît mai bogate și frumoase. Inițiativa, originalitatea și îneditul, verificate practic ca fiind calitățile esențiale ce asigură succesul tuturor activităților organizate în vacanță sînt chemate să se manifeste din plin. Așa se face că pe agenda de vacanță a tuturor școlărilor

de la mic la mare, este inclusă pentru cele două săptămîni un program, pe cît de bogat și variat pe atît de instructiv. Pe primul plan sînt acțiunile în aer liber: excursiile, drumetii, plimbările, întrecerile sportive. Cu deosebită grije sînt pregătite și o serie de acțiuni pe care școlarii le închină de pe acum sîrbătorii Republicii, precum și împlinirii a 20 de ani de la crearea Organizației de pionieri, cum sînt simpozioanele, întîlnirile cu oamenii de știință, cultură și artă, vizitele la monumente și locuri istorice etc.

Ca în fiecare vacanță, în aceste zile, elevii vor putea viziona gale de filme organizate special pentru ei, spectacole de teatru, vor putea participa la concerte, audiții muzicale.

Reamintim că la începutul vacanței de primăvară se va desfășura, de asemenea, concursul de literatură română, matematică, fizică și chimie faza pe județ pentru elevii din licee, școlile profesionale și tehnice precum și faza pe localitate a concursului de matematică pentru elevii școlilor generale.

Consfătuire metodică-didactică a profesorilor de biologie

Societatea de științe biologice - secția didactică - organizează în zilele de 4 și 5 aprilie a.c. la București o consfătuire metodică-didactică cu tema: „Predarea biologiei în școlile în lumina noilor cercetări”. Consfătuirea este menită să răspundă sarcinilor trasate de Conferința Națională a cadrelor didactice privind ridicarea nivelului științific al profesorilor și informarea lor multilaterală cu noutățile în domeniul specialității.

În programul consfătuirii - alcătuit de societate și sprijinit Facultății de biologie a Universității din București și al Inspectoratului școlar al municipiului București - sînt prevăzute conferințe ale unor cunoscuți biologi: acad. N. Sălăgeanu, prof. univ. dr.

deced. N. Botnaric, prof. univ. dr. P. Balca, demonstrații practice de botanică, zoologie, fiziologie vegetală, fiziologie animală și genetică, precum și o aplicație botanică și dendrologică la Snagov.

Sesiune științifică pe teme ale activității pionierești

În zilele de 27 și 28 martie a.c. se vor desfășura la Bacău lucrările primei sesiuni științifice inițiate de Consiliul județean Bacău al Organizației pionierilor pe tema: „Organizația de pionieri ca factor educativ”. Dintre comunicările ce vor fi prezentate cu acest prilej amintim: „Cerințe fundamentale în organizarea activităților pionierești în etapa actuală”, „Autoducăția în cadrul activităților pionierești”, „Aspecte legitice ale formelor de activitate pionierească”, „Contribuția activităților pio-

nierești la realizarea unei educații estetice integrale”, „Relația educator-educat”, „Activitatea pionierească - activitate complexă a personalității copilului”, „Activitățile pionierești în perspectiva educației permanente”, „Specifice și diferențial în activitatea pionierească”.

Sînt invitate să participe cadrele didactice care muncesc cu pionieri și specialiștii în domeniul muncii educative.

C. RUSU

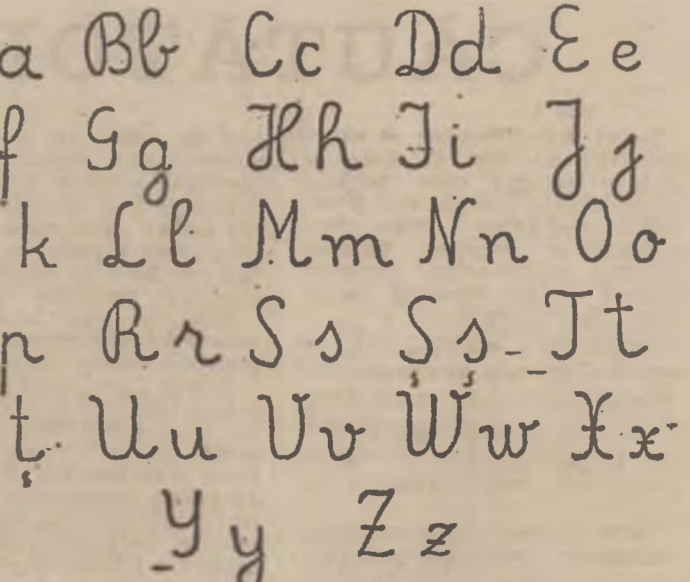
La sala Dalles expoziția unui elev

Zilele trecute, pe bulevardul Măghera, printr-o expoziție obișnuită ale plasticienilor consacrați, amatori de artă au putut zăbovi cîteva minute la sala Dalles (în holul Universității populare) unde elevul Daniel Ionescu de la Școala generală nr. 169 prezenta publicului cîteva din

lucrările sale. Cel care și-a luat răspunderea de a recomanda pe tînrul plastician de numai 13 ani fost cunoscutul critic de artă Petru Comarnescu. Și după cît se vede actual său a fost bine apreciat. Este pe deplin posibil ca micul Daniel să evolueze ferit, afirmîndu-se cu vremea ca un dotat grafician. În prezent desenele sale surprind îndeebi prin ingeniozitate. Expresii ca „Și-a luat o piatră de pe înimă”, „S-a sculat cu noaptea în cap” etc. își găsesc o interesantă transpunere grafică. Sugestive sînt, de asemenea, desenele înzorbite din lectura operelor lui Caragiale. În expoziție au dominat, nu numai numerice, ci și ca valoare, caricaturile. Alte lucrări în ulei, acuarelă sau tuș au completat și conturat personalitatea viitorului artist.

Printre primii vizitatori ai expoziției s-au numărat și colegii săi de clasă și profesorii care în cuvinte simple și calde l-au urat lui Daniel Ionescu succes. La aceste urări ne asociem și noi.

AL. I. V.

Model de alfabet pentru scrierea dreaptă simplificată

PROIECTUL PLANULUI DE ÎNVĂȚĂMÎNT PENTRU LICEUL DE CULTURĂ GENERALĂ

Prevederi care mai trebuie studiate

Proiectul propus de Institutul de Științe Pedagogice reprezintă, cel puțin în intențiile sale programatice, un pas înainte față de formula actuală a planului de învățămînt liceal. Consider însă că unele prevederi ar putea genera fenomene negative. Mă voi referi doar la două aspecte: stabilirea profilului celor trei secții și introducerea obiectelor facultative.

Stabilirea de către proiect a unei profilări temare corespunde tendințelor învățămîntului modern și reprezintă, teoretic, un progres față de actuala formulă cu două secții slab diferențiate, începînd din anul II de studiu. Spun numai teoretic, deoarece practic situația se prezintă altfel. Între principiile enunțate în expunerea de motive și oglinda proiectului de plan există serioase decalaje.

Proportia dintre disciplinele umaniste și cele științifice s-a păstrat cu neînsemnate modificări față de planul actual. În graficul săptămînal al secției umaniste a scăzut cu 2-3 ore volumul disciplinelor științifice și a crescut proporțional numărul de ore rezervat grupei disciplinelor umaniste (limba română, istorie). Un fenomen analog, în sens invers însă, se petrece la cele două secții cu profil științific. Ceva mai mult, la secția s-a introdus în primul an de studii și latina.

Întreb prin ce depășește proiectul actualul plan de învățămînt revizuit și dacă cele două secții de profil nu constituie o sumă doar varianta mai mult formală ale învățămîntului unitar.

În expunerea de motive se afirmă că acest proiect a fost elaborat „înlîndu-se seama de experiența școlii noastre, de dezvoltarea învățămîntului pe plan mondial”. Or, în tradiția învățămîntului românesc dinaintea de 1948, diversificarea secțiilor era bine delimitată, matematica și fizica nefigurînd în planul secțiilor „umaniste” și „clasice”, iar latina și greaca la cea „realistă”, accentul punîndu-se cu precădere pe disciplinele de profil.

Planurile moderne de învățămînt ale unor țări avansate — de pildă cel francez — oferă largi posibilități de opțiune pentru elevii claselor superioare, propunînd un număr apreciabil de variante ale grupărilor obiectelor de studiu. În vederea unei mai aprofundate cultivări a înclinațiilor și intereselor și a unei mai corespunzătoare și precise orientări profesionale.

Or, slaba diferențiere a profilului și diferențierea, așa cum reiese din planul de învățămînt propus, răspunde insuficient cerințelor învățămîntului modern liceal, fundamentat pe necesita-

tea funcțională a prespecializării și a valorificării plene a capacității și aptitudinilor elevilor.

Propunem în consecință ca în programa secțiilor să figureze, ca discipline de cultură generală comune: limba română (cite 2 ore săptămînal la secțiile științifice și cite 4 la secția umanistă), istoria patriei (2 ore săptămînal în ultimul an la secțiile științifice), precum și educația fizică (2 ore săptămînal) și dirigenția (1 oră săptămînal). Matematica și fizica ar figura la secția chimie-biologie cu 1, respectiv 2 ore săptămînal pentru fiecare an de studiu, iar chimia ar fi inclusă cu trei ore în primii trei ani de studiu la secția matematică-fizică. Disciplinele de profil ar fi repartizate astfel:

Secția umanistă: limba română (6 ore săptămînal la toate clasele), istoria (5 ore săptămînal la toate clasele), latina (2 ore săptămînal la toate clasele), istoria literaturii universale (1 oră săptămînal la toate clasele), istoria muzicii (1 oră săptămînal la toate clasele), istoria artelor (1 oră săptămînal la toate clasele).

Secția chimie-biologie: chimie (5 ore săptămînal la toate clasele), științe naturale (5 ore săptămînal la toate clasele), geografie (5 ore săptămînal la toate clasele).

Secția matematică-fizică: matematică (7 ore săptămînal la fiecare clasă), fizică (6 ore săptămînal la fiecare clasă), tehnologia (1 oră săptămînal la fiecare clasă), desen tehnic (2 ore săptămînal la fiecare clasă).

Formula pe care o propun cred că ar corespunde mai bine aptitudinilor și intereselor elevilor, ar permite o corelație mai intimă între obiectele de studiu înrudite, ar înlătura supraîncărcarea (fiecăre secție cuprinde 10-11 obiecte față de cele 20 prevăzute de proiectul Institutului) și ar netezi terenul orientării profesionale, permițînd o trecere mai firească spre facultățile de profil.

Se pare că autorii proiectului doresc să atenueze lipsa de nuanțare a planurilor pe secții prin introducerea obiectelor la alegere—facultative. Privind prin această prismă, îmi este destul de clară rațiunea propunerii unor obiecte care nu figurează la nici una din secții. Se impune însă un plus de precizare privind obiectele facultative din profilul secțiilor. Într-o măsură în care alături de programei gîndindu-se să asigure „posibilități de instruire diferențiată în raport cu intere-

sele elevilor în vederea adîncirii anumitor domenii”, preconizează, de pildă, ca elevii de la secția matematică-fizică să facă un curs de teoria informației, cei de la secția chimie-biologie să studieze bionica, iar umanistii să-și completeze cultura cu noțiuni de filologie total absente din programa acestui obiect. Soluția este interesantă, dar cum gîndește Institutul s-o reglementeze pentru a satisface polivalența intereselor și pentru a transforma profesorul într-un specialist?

Cred apoi că nu poate fi vorba de opțiunea elevului dacă „stabilirea acestor obiecte se va face de către fiecare școală în funcție de cadrele didactice existente, spațiul de școlarizare, dotare, condiții specifice” etc. Oare dacă școala nu va putea asigura orele de stenodactilografie sau de conducere auto elevii solicitanți vor fi nevoiți să se mute la altă școală?

Și aici propun o soluție care mi se pare mai practică și permite o valorificare mai eficientă a acestei măsuri deosebit de valoroase. Obiectele din afara secțiilor, cu caracter evident aplicativ, să devină cercuri de studiere auto, stenodactilografie, pictură, broderie etc., grupînd pe toți elevii amatori din școala o dată pe săptămîna, timp de o oră sau două. În felul acesta orarul nu va mai fi afectat, iar acoperirea cu cadre va deveni mai lesnicioasă. Pentru unele obiecte din această categorie se pot organiza cercuri pe centre școlare.

O diferențiere mai marcată în planul de învățămînt al celor trei secții elimină de sine întreducerea compensatoare a obiectelor facultative, la alegere, din profilul secției, sau din profilul altei secții. Sint convins că nici un umanist nu va alege facultativ studiul integratelor, precum nici un elev din secția matematică-fizică nu va solicita gramatica latină. În schimb sint convins că orice elev din secția umanistă va fi interesat să aprofundeze anumite materii moderne ale disciplinelor de profil. Acest lucru ar fi perfect posibil dacă s-ar suplimenta studiul disciplinelor de profil cu orele afectate unor discipline care n-au conținutul cu specificul secției respective. Astfel, la secția umană s-ar putea renunța la matematică, fizică și chimie (discipline care nu figurează la nici o facultate cu profil umanist) eliberîndu-se astfel săptămînal 7-8 ore utile adîncirii materiilor de profil și achizițiilor moderne ale acestora.

Prof. TUDOR OPRIS
Liceul „M. Eminescu”
București

Ministerul Învățămîntului recomandă tuturor liceelor de cultură generală să dezbate în consiliile profesorelor proiectul planului de învățămînt pentru liceu, publicat în „Gazeta învățămîntului” nr. 986 din 14 martie 1969, și să înainteze observațiile și propunerile pînă la 15 aprilie a.c. Institutului de Științe Pedagogice — strada Sfinții Apostoli nr. 14, București, sectorul 6.

De ce se restrînge la secția umanistă studiul istoriei literaturii române?

Un învățămînt cu pondere umanistă trebuie, înainte de orice, să deschidă larg perspectiva fenomenului artistic, literar, muzical sau plastic, să formeze sentimente, gusturi estetice, să dea impuls și direcție aptitudinilor creatoare ale elevului. Structurînd personalitatea acestuia prin asimilarea frumosului și adevărului integrate în adînci trăiri emoționale și de elevație spirituală. În acest ansamblu, istoria literaturii române deține un rol primordial prin multiplele sale posibilități educative și formative. Pînă acum noi spunem adesea că acest rol este insuficient valorificat prin cele patru ore pe săptămîna care se rezervau literaturii la secția umanistă. În proiectul planului de învățămînt pentru liceul de cultură generală studiul istoriei literare a fost rezervat însă numai trei ore. Prevederea aceasta a făcut să se masce multe întrebări și nedumeriri în rândul profesoral de specialitate. Numul afectat:

venind în evidență contradicție cu amplitudinea materialului literar pe care îl avem de predat. Ar fi fost prevenită această nedumerire dacă s-ar fi putut cunoaște concomitent cu planul de învățămînt și conținutul viitoarelor programe de literatură română pentru liceu.

Actuala programă este stufoasă, supraturată are un relief alit de variază înalt energia se răspîndește mai ales parcurînd un spațiu întins decît urcînd marșie picurii. Chiar și în cazul unei programe mai reduse, cele trei ore sînt puține. Cred că ar trebui înlăturată eroarea distorsionată de a comprima în micșun de timp scriitorii de valoare deosebită, mai ales cînd este vorba de o secție umanistă.

Sinteză superioară a simțirii omenești, mîntuirea elocventă a comoriilor spiritului uman de pe mealegrurile românești literatură are dreptul la cel puțin patru ore pe săptămîna.

Prof. ILIE GUȚAN
Liceul nr. 3, Sibiu

Orizont mai larg în predarea disciplinelor biologice

Ceea ce reține atenția de la început la proiectul planului de învățămînt pentru liceul de cultură generală este numărul sporit de secții profilare mai accentuată a acestora, precum și organizarea lor chiar din primul an de studiu în liceu. Aceasta va asigura, pe de o parte, o aprofundare mai temeinică a unor discipline și va constitui totodată o modalitate de evitare a supraîncărcării, datorită posibilităților pe care le oferă de a elabora programe și manuale mai judiciose concepute.

Un alt element care se face remarcabil este introducerea obiectelor la alegere, facultative, în funcție de aptitudinile și interesele manifestate de elevii care, fără îndoială, vor avea un rol anticipativ și determinant în alegerea profesiei.

Dubla posibilitate de alegere pentru elev — a secției și a anumitor obiecte — se va reflecta implicit în pregătirea lui mai temeinică pentru admiterea în învățămîntul superior și pentru viitoarea profesie. În aceste condiții elevul va fi pus în situația reală de a se decide mult mai devreme decît a făcut-o pînă acum asupra profesiei.

Consider, de asemenea, că disciplinele de învățămînt înscrise în noul plan sînt mai judicios corelate.

Am să mă refer în special la disciplinele biologice, a căror repartizare o găsesc logică și echilibrată, cu unele precizări. Anume cred că ar fi potrivit ca în anul IV să se studieze biologia generală, care să cuprîndă elemente de ecologie, genetică, biologie cosmică, anatomie comparată, embriologie, istoria biologiei etc., întrucît elementele de ecologie și genetică prevăzute în planul propus nu sînt suficiente pentru a le oferi elevilor imaginea curierilor spectaculoase ale celorlalte discipline biologice moderne.

Prof. IOAN NADIȘAN
Bala Mare

Am impresia, de asemenea, că este neglijat paleontologia. Anumite elemente de paleontologie, ce se predau în cadrul disciplinelor botanice și zoologice, nu le pot da elevilor o viziune de ansamblu privind evoluția organismelor în timpul erei geologice. De aceea, propun ca în anul III sau IV să completăm acest gol prin introducerea unei ore de elemente de paleontologie pentru secția chimie-biologie și eventual a unei ore, numai în trimestrul I, la secția matematică-fizică și umanistă. Ora respectivă ar putea fi obținută lîndu-se de la fizică pentru secția chimie-biologie și respectiv de la fizică sau matematică pentru secția umanistă.

În ultimă instanță, se poate recurge și la altă soluție. Întrucît geografia fizică generală din anul I cuprinde un capitol despre roci, geologia și nu fie predată în anul I, ci să fie asociată cu paleontologia în anul III sau IV, respectiv după studiul botanicii și al zoologiei.

Pledez totuși pentru introducerea acestei ore de paleontologie în anul III, cînd cunoștințele de sistematică din domeniul botanicii și zoologiei sînt relativ prosperte.

Și acum o ultimă propunere. Dacă am acceptat ideea diversificării mai accentuate, atunci de ce să nu fim de acord ca la secția umanistă să nu se studieze matematica în ultimii doi ani, cedîndu-se orele afectate acesteia unei limbi moderne sau literaturii române.

În acest fel, consider că n-ar fi afectat fondul comun de cultură generală, adoptîndu-se fără rezerve ideea nouă a diversificării prin care învățămîntul nostru ar avea numai de cîștigat.

În chemarea nostalgică și amplă a tulnicelor răsund parcă vocea gliet străbune, în adîncile lor modulații vibrează parcă marele și nobilul suflet al neamului românesc

CĂUTĂTORII DE COMORI

(Urmare din pag. 1)

zional și constructor, adică comunist. Copiii văd dar nu înțeleg pe deplin sau au tot ceea ce văd ca pe ceva „de la sine înțeles”

Materialul didactic al acestei demonstrații poate fi perfect de bine procurat de inșiși copii, îl poate fi clasificat de ei și făcut să vorbească din ce în ce mai clar prin muzeul școlar.

Este o cerință unanim recunoscută aceea de a scoate munca educativ-patriotică din verbalism, de a da hărții patriei nu numai conturul, dar și concretizarea necesară. Nici un dascăl nu va susține că patriotismul — acest sentiment decisiv cîștigat, ca și dragostea de mamă în copilărie — se poate dispensa de suportul intuiției.

Pe atlasul inimii copilului patriei nu va figura prin „semne convenționale” ci prin acele valori imediate și concrete — „rîul, ramul, toi ce mișcă în țara asta” — care au făcut istoria acestui popor mult înainte de limpezirea sa geografică. Lecția despre patrie se realizează într-o suită năstrînsă de „extemporale”. Toată viața, și este necesar să le propunem pionierilor cit mai devreme asemenea teme de cunoaștere nemijlocită a istoriei. Personal sint convins că ei vor și să descopere tot ce este mai expresiv pentru chipul patriei în mediul lor (satul orașul natal) și să ofere cu bucurie școlii aceste „comori”: documente, fotografii, colecții etnografice și folclorice, materiale de tot felul. Copiii cercetează, iscodesc lumea din jurul lor, colecționează printr-un „hobby” aproape înnăscut. Nimic mai firesc decît să le propunem „jurnalul de bord” al inevitabilelor lor expediții.

Acțiunea „Căutătorii de comori” este tocmai „procesul-verbal” al expedițiilor pionieresti din fiecare școală concretizat într-un colț muzeistic Dinamica suplă cursivă și aproape spontană a acestei acțiuni — care trebuie ridicată la grad de preocupare de prim plan — se realizează prin aceea că: 1) trăiește prin activitatea independentă, a copiilor, îndeosebi în perioada vacanțelor școlare (de ce n-ar transforma fiecare bancnotă de 1 miliard de secunde a timpului său liber într-un ierbar, într-un caiet de legende sau balade într-un bloc-notes de amintiri ale bătrînilor. În diferitele colecții pornind de la documentele istorice atestate oină la monzi și autografe?). 2) Fructifică activitatea cercuilor de profil din școli (de ce la drumetie ruk-sak să fie pili doar la ducere? Nimic mai firesc decît ca un cerc de fotografi să surprindă și să expună organizat rodul „vinătoarelor lor de imagini” sau ca un cerc de lucru manual să înfășebe ma chefe ale caselor lărănești, ale uneltelor casnice, să alcătuiască albume ale portului popular s. o m. d. care toate, apoi, în loc să fie zvirlite în cine știe ce magazii să formeze un alfabet clar aliz al rea-

lității din jur cit și al talentelor lor. 3) Este o acțiune de durată (3 ani), fațultativă deoarece participă numai acele școli care doresc, în funcție de condiții, dar care oferă totuși „trepte” competiționale, fiind concepută ca o întrecere la scara întregii țări, antrenînd pentru cucerirea unor titluri și premii toată gama consilierilor pionieresti. 4) Ferpectiva — alt de necesar — a copiilor în orice acțiune — este strict palpabilă, copiii au sub ochi rezultatele străduințelor, înlocuind unui pom care ar rodi de îndată ce a fost sădit.

Aici intervine și valoarea general-instrumentală a acestei acțiuni căci, dacă în prezent există 80-100 de muzee școlare în întreaga țară (ce-i drept, unele adevărate „lucrări de doctorat” în domeniul muzeisticii școlare), prin antrenarea numai a 10% din unitățile pionieresti în „căutarea de comori” numărul acestor „locuri vii” ale memoriei pămîntului va atinge într-un singur an cifra de 1700! Sint convins că în întîmpinarea celei de a XXV-a aniversări a eliberării patriei, în anul în care organizația noastră își sărbătorește 20 de ani de existență, după 3 ani de cunoaștere nemijlocită a istoriei, personal sint convins că ei vor și să descopere tot ce este mai expresiv pentru chipul patriei în mediul lor (satul orașul natal) și să ofere cu bucurie școlii aceste „comori”: documente, fotografii, colecții etnografice și folclorice, materiale de tot felul. Copiii cercetează, iscodesc lumea din jurul lor, colecționează printr-un „hobby” aproape înnăscut. Nimic mai firesc decît să le propunem „jurnalul de bord” al inevitabilelor lor expediții.

Acțiunea este concepută ca o mare lecție de istorie a patriei, catalizînd în susținerea sa o mare parte din miiloacele pionieresti. Tocmai de aceea este important ca prevederile regulamentare să se „topească” în conștiința copiilor, ca acțiunea să nu rămîna un fel de „alt” atîș al unei trebi circumstanțiale și, mai ales, ca pe nava aceasta gata să pornască spre alinae orizonturi, în preajma cîrnavaliului — comandantul de pionieri — să se atle, scrînd descoperirile posibile, pe punte, la vele, de car, însuși echipajul său, copiii, acești fantastici columbi, păținași ai tuturor descoperirilor și în primul rînd al descoperirii de sine, locul unde în adînc și durabil plănuiește ființa de care se leagă o sacră și firească filiație și pe care, din străbuni, o numim mamă: patria. Pentru a cărei înflorire socialistă uriașul stol de cravate roșii se leagă zilnic și zboare al mai înalt și „tot înainte”, dar pentru care au nevoie firesc de puncte cardinale. Comorile de ieri și de astăzi ale patriei îi pot călăuzi tocmai spre oceanul al viitorului nostru, a cărui denumire și cei mai mici copii o cunosc dar a cărui dezvoltare deplină revine tocmai generației lor: comunismul.

O distribuție mai judicioasă a disciplinelor matematice

Viața societății moderne este dominată de progresul vertiginos al științei. Învățămîntul, cred eu, trebuie să stabilească mai multe puncte de contact între cunoștințele căpătate în școală și stadiul de dezvoltare a științei contemporane. Proiectul de plan pentru liceul de cultură generală oferă condiții deosebite îndeplinirii acestei sarcini. El păstrează un fond comun de cunoștințe de cultură generală pentru toate secțiile, paralel cu creșterea numărului de ore afectate disciplinelor de profil. Diversificarea mai accentuată a secțiilor permite o mai justă orientare profesională a elevilor, potrivit aptitudinilor lor și conduce la formarea unor clase mai puțin eterogene, ceea ce creează un mare avantaj pentru prezentarea lecturilor la nivelul de înțelegere al elevilor.

În contextul disciplinelor științifice, matematica ocupă o poziție preponderentă și devine tot mai utilă și în studiul disciplinelor umaniste. În ultimul deceniu, matematica predată în liceu a suferit o serie de adăugiri și restructurări, în scopul apropiării ei de matematica modernă. În parte această acțiune a fost înconunată de succes. Datorită însă unor greșeli de interpretare a procesului de modernizare a matematicii școlare, precum și a unei evaluări eronate a posibilităților de înțelegere și asimilare a elevilor, învățămîntului matematic i s-a creat o situație precară, caracterizată prin supraîncărcare, printr-o solicitare nepermisă și prin dirijarea elevilor către asimilarea unor cunoștințe matematice care, dacă nu în prezent, după un anumit timp vor avea o importanță cu totul redusă.

O primă observație la proiectul planului se referă la introducerea mecanicii raționale la secțiile matematică-fizică și chimie-biologie. Credem că introducerea acestei discipline nu aduce avantaje învățămîntului matematic liceal, ci mai degra-

bă reeditează etapa precedentă de supraîncărcare. Predarea mecanicii raționale necesită cunoștințe mai complete de analiză matematică și în special de ecuații diferențiale decît cele pe care elevii le pot căpăta în liceu. Va fi nevoie pentru integrarea unor ecuații de mișcare să se recurgă la metode oculte și dificile, ceea ce va îngreuna studiul mecanicii. Pe de altă parte, dacă considerăm că absolvenții de liceu care intră în facultățile de profil încep studiul mecanicii fără ca acesta să fie o continuare a celui din liceu, constatăm că avantajele predării mecanicii în liceu sînt minime. Se întîmplă chiar ca studenții să fie deruțați, pentru că noțiunile prezentate în facultate pot diferi foarte mult de cele din liceu. Dacă totuși se pune problema legăturii dintre matematică și științele aplicative, aceasta se poate face la o scară mai redusă, dar utilă, în cadrul predării analizei matematice. Renunțînd la studiul mecanicii, se va crea și o economie de ore în folosul aprofundării celorlalte discipline matematice.

Considerăm că este foarte necesar ca măsura de a destina ultimul trimestru din anul IV recapitulării finale la disciplinele de profil să fie extinsă și în anii II și III. Timp de 12 ani elevul este bombardat cu informații despre matematică. Să-i dăm un pic de răgaz, în care, cu ajutorul profesorului, să încerce să reconstruiască, măcar cu elementele de bază, un sistem de cunoștințe, o structură în care se pot integra în mod logic cunoștințele de matematică și pe care se poate clădi mai departe.

La secția umanistă nu avem obiective prea precise în ceea ce privește utilitatea matematicii în cadrul acestei secții. Credem totuși — și aceasta cu toată convingerea izvorîtă din prac-

tica la catedră — că elevii acestei secții, nu au nevoie de matematica continuată în actualele programe de învățămînt. Acești elevi și-au putut forma unele deprinderi ce se referă la matematică rutinieră și aceasta cu mari eforturi. Slabele lor rezultate nu sînt deloc pe măsura eforturilor depuse și mai ales nu justifică enormele fonduri ce se cheltuiesc cu predarea matematicii la secția umanistă.

De aceea predarea matematicii la secția umanistă ar trebui concepută într-o viziune cu totul nouă și diferită. Elevii acestei secții au nevoie de largirea orizontului de cultură generală matematică și în același timp au nevoie de cunoștințe de logică matematică. Propunem de aceea ca, în anul III, la secția umanistă să se introducă o oră de istoria matematicii; paralel să se predea algebră, care va conține elemente de teoria mulțimilor și elemente de structuri algebrice. În anul IV să se introducă o oră de logică matematică, care va stabili o corelație strînsă cu lecțiile de logică generală predate de profesorul de specialitate. Aceste ore ar înlocui orele de analiză matematică prevăzute în anul III.

La secția chimie-biologie propunem ca mecanica rațională să fie înlocuită prin elemente de teoria mulțimilor și elemente de structuri algebrice. În anul IV să se introducă o oră de logică matematică, care va stabili o corelație strînsă cu lecțiile de logică generală predate de profesorul de specialitate. Aceste ore ar înlocui orele de analiză matematică prevăzute în anul III.

Desigur, că după stabilirea disciplinelor matematice și a distribuiri lor pe durata liceului trebuie să se treacă la alcătuirea unor programe analitice cu o mai mare stabilitate, punîndu-se capăt actualelor fluctuații care aduc perturbări procesului instructiv.

Prof. TRAIAN RADULESCU
Liceul „Ion Neculce” București

PRECIZARE

În legătură cu Proiectul planului de învățămînt pentru liceul de cultură generală — publicat în numărul trecut al gazetei — precizăm că la Matema-

tică, punctul e (Calculul diferențial și integral), la secția chimie-biologie anul III, se prevăd în proiect 2 ore și nu 1, cum a apărut din greșeală tipografică.

Convorbire cu președinții unor comitete ale sindicatelor despre:

ACȚIUNI CU EFICIENȚĂ SPORTIVĂ ÎN SPRIJINUL PERFECTIONĂRII ACTIVITĂȚII DIDACTICE

Ansamblul prevederilor cuprinse în documentele de partid și de stat cu privire la dezvoltarea și perfecționarea învățământului, conturează noi și însemnate sarcini și răspunderi ale sindicatelor din învățământ. Hotărârea privind participarea organelor și organizațiilor sindicale din învățământ la realizarea sarcinilor rețetei din lucrările Conferinței Naționale a cadrelor didactice, adoptată de Biroul Executiv al Comitetului Uniunii Sindicatelor din învățământ și cultura și Planul de măsuri votat de Plenarul din 27 ianuarie a.c. a Comitetului Uniunii au reprezentat în acest sens coordonate prețioase în stimularea comitetelor unor sindicate din învățământ către sporirea eficienței întregii lor activități.

Obiectivele, actualitatea și randamentul activităților organizate de sindicatele din învățământ au constituit tema unui colocviu recent pe care l-a avut unul dintre redactorii noștri cu prof. Steliana Stănescu, președinta sindicatului învățământ din Pitești, și inv. Elena Butfoi, președinta sindicatului învățământ din Giurgiu.

Red.: Sîntem informați că, în ultima perioadă, comitetele sindicalelor pe care le prezidați și-au intensificat acțiunile în sprijinul perfecționării învățământului și al perfecționării cadrelor didactice. Ce trăsături noi caracterizează aceste acțiuni?

Prof. S. Stănescu: Consider că elementul principal care diferențiază acțiunile înscrise în ultimul timp în planul activităților sindicatului nostru consacrate perfecționării profesionale îl constituie anvergura, amploarea deosebită a acestora în raport cu acțiunile similare organizate în trecut. Astfel, recent, s-a desfășurat un ciclu de expuneri pe tema „Metodica activității de cercetare științifică, mijloacele și procedeele cercetării în învățământ” la care am solicitat concursul unor cadre universitare din București și a unor specialiști ai Institutului de științe pedagogice. Ținuta acestor expuneri, analiza la obiect care s-a întreprins în cadrul lor, schimbul viu de idei între conferențieri și participanți, consultările care le-au urmat au dat un deosebit impuls activității de cercetare științifică întreprinsă de membrii corpului didactic din orașul nostru.

O anvergură deosebită au căpătat și acțiunile menite să popularizeze și să generalizeze rezultatele pozitive obținute în aplicarea noilor tehnologii didactice. Spre exemplu, comitetul sindicatului nostru dorind să valorifice experiența deosebită de pozitivă pe planul modernizării procesului de predare pe care a acumulat-o colectivul didactic de la Școala generală nr. 5, a organizat un schimb de experiență în cadrul acestei școli, cu participarea colectivului didactic de la școlile gen. nr. 1 și nr. 3, a directorilor altor școli, a membrilor comitetului sindicatului învățământ și ai birourilor grupelor sindicale.

Inv. Elena Butfoi: Subscriu și eu la opinia exprimată de tovarăsa Stănescu în legătură cu specificul acțiunilor inițiate în ultima perioadă de sindicatele din învățământ. Într-adevăr, am îndrăznit să trecem la inițiativa de mai mare anvergură, mai cuprinzătoare și ele se răsfrîng pozitiv în viața colectivelor noastre didactice. O a doua trăsătură a activităților prezente și de perspectivă pe care vă vrea să o subliniez, o constituie operativitatea, promptitudinea cu care am căutat să venim în sprijinul unor necesități didactice de stringență actualitate. Spre exemplu, ne-am ocupat, cu continuitate, de sprijinirea cadrelor didactice care predau la clasele I cu elevi de 6 ani. Am inițiat întilniri între învățătorii de

la aceste clase și educatoarele cu deosebită experiență în muncă pentru dezbateri unor probleme de psihologie specifică vârstei celor mai mici școlari, discuții cu privire la planificarea calendaristică și sarcinile specifice trimestrului II, schimburi de experiență cu privire la organizarea activităților la alegere, confecționarea și utilizarea unui material didactic specific, domeniului în care se resimte o serioasă carență de îndrumări din partea forurilor centrale competente. Acțiuni similare au fost inițiate de sindicatul nostru și pentru sprijinirea învățătorilor din clasele a III-a care predau geografia județului Ilfov. Au fost prevăzute, din două în două săptămâni, întilniri cu profesorii de geografie care predau această disciplină în cadrul școlii experimentale din orașul nostru, întilniri în cadrul cărora se discută atât conținutul lecțiilor ce urmează a fi predate în perioada următoare, cât și materialul didac-

tic care poate fi folosit. În colaborare cu inspectoratul școlar județean, comitetul sindicatului nostru a antrenat un colectiv de profesori de geografie la realizarea hărții fizice și economice a județului Ilfov, care se va tipări în curînd și va fi difuzată tuturor școlilor, formînd un material didactic prețios.

Red.: Ce alte acțiuni pe planul perfecționării cadrelor didactice, a sporirii contribuției sindicatului la îmbunătățirea procesului de învățământ figurează în planul dv. de activitate?

S. Stănescu: Pentru profesorii și învățătorii înscrși la examenele de grade și la învățământul superior fără frecvență, comitetul sindicatului s-a îngrijit de dotarea bibliotecii cu material bibliografic necesar și a organizat, împreună cu inspectoratul școlar, consultanță metodică la disciplinele de comună de studiu, respectiv la socialism științific, materialism-dialectic și istoric și pedagogic.

În ultima perioadă, comitetul sindicatului nostru, folosind experiența Biroului Executiv al Comitetului Uniunii sindicatelor din învățământ și cultură a trecut la cercetarea științifică a anumitor fenomene ale muncii didactice care solicită restructurări. Este în plină desfășurare acțiunea de elaborare a studiului întreprins împreună cu inspectoratul școlar pe tema „Eficiența activității comisiilor metodice și a cercurilor pedagogice”, conturîndu-se încă de pe acum o serie de propuneri și concluzii menite să ridice la un ni-

vel superior activitatea metodică din orașul nostru, ca și din întregul județ.

Utilizînd experiența acumulată prin organizarea unor excursii documentare ale profesorilor în vacanța anului școlar trecut, comitetul sindicatului nostru își propune să organizeze, în această vacanță de primăvară, în colaborare cu filialele societăților științifice ale cadrelor didactice, excursii documentare pe specialități ale profesorilor de științe naturale, geografie, istorie etc. precum și o excursie documentară peste hotare.

E. Butfoi: Principala direcție a acțiunilor în sfera perfecționării activității didactice întreprinse de comitetul sindicatului învățământ din Giurgiu s-a orientat, în lumina unor constatări și observații întreprinse în anii trecuți, către sprijinirea cadrelor didactice din primele verigi ale învățământului, pentru fundamentarea temeinică a întregului edificiu a muncii școlare. Astfel, alături de activitățile organizate pentru învățătorii, comitetul sindicatului nostru a inițiat un colocviu cu tema „Dezvoltarea gândirii și vorbirii corecte la prescolarii” care a adus, potrivit constatărilor făcute ulterior de inspectorii de specialitate, o serioasă contribuție la îmbunătățirea activității didactice desfășurate în grădinițe. Aceasta tinde să devină o temă deosebită de interes pentru părinții și copiii pentru viața școlară, asigurînd implicit condițiile succesului în cuprinderea copiilor la clasa I de la vârsta de 6 ani.

Periodice în ediție nouă

Revista pentru învățământul superior, FORUM, prezintă în numărul 1/1969, apărut într-o superioară prezentare grafică, aspecte de mare actualitate ale școlii noastre superioare. Numărul se deosebește de un articol despre Conferința națională a cadrelor didactice, semnat de Steliana Stănescu. Alte articole sînt semnate de Gheorghe Bărbăntu, Mircea Crăciun, Gh. Dulghera, Octavian Fodor, Ion Stoica.

Virgil Radulian, adjunct al ministrului învățământului, prezintă învățământul superior din Suedia.

La rubrica „Tribuna gândirii științifice”, Ion Todea, se prezintă în fața cititorilor, revista învățământului superior dorește să dea un mai larg spațiu schimbului de păreri, dezbaterilor menite să ducă la perfecționarea învățământului superior românesc. Din rubrica „Opinii” reținem interesantele articole „Pregătirea universitară a profesorilor pentru școala generală și liceu” de Adolf Haimovici, „Cercetarea științifică și cadrele liceelor” de Emil Onac și altele.

În a doua sa parte „Forum” conține rubrici diverse: „Interviuri”, „Fle de istorie”, „Din viața universitară”, „Cronica”, „Cronici” și „Bibliografie”. „Viața” și „Fisier”.

Revista Societății de Științe Geografice din Republica Socialistă România și-a scuturat din nou denumirea — „Terra” — ceea ce mărește de nădrag numărul de cititori și contribuții științifice. Ceastă

Revista „Terra” este o revistă științifică de geografie, care prezintă în mod sintetic și accesibil, probleme de geografie fizică, geografie economică, geografie populatărie etc. vor fi abordate probleme actuale privind generația următoare, explorarea adâncărilor vulcanice, seismicitatea. Revista promite interesante articole despre exploratori celebri, note de călătorii, momente din istoria geografiei, precum și pagini edificatoare din viața și activitatea unor mari geografi români și străini.

„Terra” își propune să pătrună și rubricile sale de știri pentru îndrumarea metodică-didactică a învățătorilor și profesorilor de geografie, subliniind în acest sens contribuția citităților școlare în țara noastră și în străinătate. În numărul 1 din rubrica „Comunism didactic”, sînt in-

Revista de pedagogie

nr. 2, februarie, 1969 închină bună parte a spațiului său marului eveniment din viața școlii românești — Conferința Națională a cadrelor didactice. Din documentele conferinței sînt publicate: Convorbirea tovarășului Nicolae Ceaușescu, Raportul acad. Ștefan Bălan, ministrul învățământului, și Chemarea Conferinței Naționale a cadrelor didactice către toți membrii corpului didactic din Republica Socialistă România. Pe marginea dezbaterilor Conferinței, Augustin Z. N. Pop semnează articolul „Nobilă misiune de educatori al tinerelor generații”.

În continuare, revista publică studiile „Principii de elaborare a conținutului învățământului în școala de 10 ani” de Emilia Constantin și „Valența didactică a activității profesionale” de O. Safran. Din cuprinsul rubricii „Cercetări experimentale” reținem: „Experimentarea unui curs de matematică modernă la copiii de 6 ani” de Vasile Stănescu și Mihail Sandu și „Probleme ale inteligenței fenomenelor de geografie economică la clasa a IV-a” de Ioana Gogan. Prof. Pața Silvestru semnează un studiu intitulat „Adăugarea legăturilor dintre oraș și sat prin activități pedagogice”. La rubrica „Pedagogie comparată” două articole interesante: „Știința comparativă a educației în lumina sociologiei” de Tr. Hesen și „Dezvoltarea învățământului și a cercetării pedagogice în Suedia” de Virgil Radulian. O amplă rubrică de critici și bibliografie completează sumarul revistei.

nr. 1 ianuarie-februarie, 1969, publică, așa cum ne-a obișnuit în ultimul timp, un material bogat și variat, cuprinzînd o tematică de mare actualitate în domeniul științelor biologice. Din cuprinsul revistei ne vom opri de data aceasta la rubrica „Biologia în școală”, care tratează probleme noi din metodele predării acestei discipline de învățământ. Sînt inserate articolele: „Despre caracterul problematic al predării capitolului de genetică” de Mihail Bejbaru, „Metodica predării și învățării prin problematizare a lecției „Conceptia actuală despre originea vieții” de Cezara Novocici și „Pregătirea profesorului de biologie pentru lecțiile cu film” de T. Mirescu și V. Bucan. Rubrica este completată cu un interesant material semnat de Ion Năstase, în care se dau indicații cu privire la creșterea insectelor în laboratorii școlii, în scopul cunoașterii biologiei și ecologiei acestora.

Revista „Natura”

nr. 1 ianuarie-februarie, 1969, publică, așa cum ne-a obișnuit în ultimul timp, un material bogat și variat, cuprinzînd o tematică de mare actualitate în domeniul științelor biologice. Din cuprinsul revistei ne vom opri de data aceasta la rubrica „Biologia în școală”, care tratează probleme noi din metodele predării acestei discipline de învățământ. Sînt inserate articolele: „Despre caracterul problematic al predării capitolului de genetică” de Mihail Bejbaru, „Metodica predării și învățării prin problematizare a lecției „Conceptia actuală despre originea vieții” de Cezara Novocici și „Pregătirea profesorului de biologie pentru lecțiile cu film” de T. Mirescu și V. Bucan. Rubrica este completată cu un interesant material semnat de Ion Năstase, în care se dau indicații cu privire la creșterea insectelor în laboratorii școlii, în scopul cunoașterii biologiei și ecologiei acestora.

serate articolele: „Despre instruirea programată la geografie” de Z. Benedek, „Alcătuirea colecției de diapozitive” de E. Cindin și „Folosirea laboratorului foto pentru confecționarea hărților” de V. V. Vedea. Ne exprimăm speranța că și pe viitor articolele care vorbesc despre predarea geografiei în școală vor fi la fel de interesante, vor conține îndrumări metodice competente, vor prezenta lucrări noi.

Colectivul redacției noastre urează revistelor „Forum” și „Terra” succes pe noile drumuri.

Lucrările scrise trimestriale la aritmetică în școala specială

Prin predarea aritmeticii în școala specială, se urmărește ca elevii să capete un volum de cunoștințe încheiate într-un sistem în care se integrează: numeratiile orale și scrise pînă la un miliard, operații aritmetice cu numere mari întregi (concrete și abstracte) și cu numere zecimale, unitățile de măsură (lungime, capacitate și greutate), fracții, probleme tipice, cunoștințe de geometrie (linii, felurile liniilor, ariile figurilor geometrice, volume) ș.a.

Pentru predarea noilor cunoștințe în școala specială ajutătoare pentru copiii debili mintal, ca și în școala de masă, profesorul folosește lecția ca formă de bază a procesului instructiv-educativ. În școala specială ajutătoare pentru copiii debili mintal însă, compoziția clasei îl obligă mai mult pe profesor să se ocupe în mod deosebit de elevii care prezintă particularități ce îi împiedică să-și însușească noile cunoștințe în ritmul în care lucrează colectivul de elevi. Rezolvînd sarcinile generale ale predării aritmeticii, profesorul școlii speciale ajutătoare pentru copiii debili mintal trebuie să aibă în vedere foarte atent și sarcinile speciale care urmăresc corectarea defectelor individuale ale elevilor săi.

Este știut că în timpul lecției, profesorul nu se mulțumește numai să transmită cunoștințe; el trebuie să-și verifice în ce măsură cunoștințele predate au fost înțelese de elevi, s-au transformat în deprinderi și deprinderi trinite pentru a putea fi folosite cu succes în viață. Aceasta verificarea se face în timpul lecțiilor de zi cu zi, în lecțiile de recapitulare periodică, trimestrială și finală, prin lucrările de control curente și în cele de control trimestriale (tezele), introduse prin instrucțiuni de către Ministerul Învățământului.

Pe baza celor constatate în decursul celor trei ani de cînd s-au introdus lucrările de control trimestriale (tezele) la aritmetică la clasele a VI-a, a VII-a și a VIII-a din școala specială ajutătoare nr. 1 din București, îmi permit să prezint câteva concluzii parțiale.

Prin predarea aritmeticii în școala specială, se urmărește ca elevii să capete un volum de cunoștințe încheiate într-un sistem în care se integrează: numeratiile orale și scrise pînă la un miliard, operații aritmetice cu numere mari întregi (concrete și abstracte) și cu numere zecimale, unitățile de măsură (lungime, capacitate și greutate), fracții, probleme tipice, cunoștințe de geometrie (linii, felurile liniilor, ariile figurilor geometrice, volume) ș.a.

Pentru predarea noilor cunoștințe în școala specială ajutătoare pentru copiii debili mintal, ca și în școala de masă, profesorul folosește lecția ca formă de bază a procesului instructiv-educativ. În școala specială ajutătoare pentru copiii debili mintal însă, compoziția clasei îl obligă mai mult pe profesor să se ocupe în mod deosebit de elevii care prezintă particularități ce îi împiedică să-și însușească noile cunoștințe în ritmul în care lucrează colectivul de elevi. Rezolvînd sarcinile generale ale predării aritmeticii, profesorul școlii speciale ajutătoare pentru copiii debili mintal trebuie să aibă în vedere foarte atent și sarcinile speciale care urmăresc corectarea defectelor individuale ale elevilor săi.

Este știut că în timpul lecției, profesorul nu se mulțumește numai să transmită cunoștințe; el trebuie să-și verifice în ce măsură cunoștințele predate au fost înțelese de elevi, s-au transformat în deprinderi și deprinderi trinite pentru a putea fi folosite cu succes în viață. Aceasta verificarea se face în timpul lecțiilor de zi cu zi, în lecțiile de recapitulare periodică, trimestrială și finală, prin lucrările de control curente și în cele de control trimestriale (tezele), introduse prin instrucțiuni de către Ministerul Învățământului.

Pe baza celor constatate în decursul celor trei ani de cînd s-au introdus lucrările de control trimestriale (tezele) la aritmetică la clasele a VI-a, a VII-a și a VIII-a din școala specială ajutătoare nr. 1 din București, îmi permit să prezint câteva concluzii parțiale.

Prin predarea aritmeticii în școala specială, se urmărește ca elevii să capete un volum de cunoștințe încheiate într-un sistem în care se integrează: numeratiile orale și scrise pînă la un miliard, operații aritmetice cu numere mari întregi (concrete și abstracte) și cu numere zecimale, unitățile de măsură (lungime, capacitate și greutate), fracții, probleme tipice, cunoștințe de geometrie (linii, felurile liniilor, ariile figurilor geometrice, volume) ș.a.

Pentru predarea noilor cunoștințe în școala specială ajutătoare pentru copiii debili mintal, ca și în școala de masă, profesorul folosește lecția ca formă de bază a procesului instructiv-educativ. În școala specială ajutătoare pentru copiii debili mintal însă, compoziția clasei îl obligă mai mult pe profesor să se ocupe în mod deosebit de elevii care prezintă particularități ce îi împiedică să-și însușească noile cunoștințe în ritmul în care lucrează colectivul de elevi. Rezolvînd sarcinile generale ale predării aritmeticii, profesorul școlii speciale ajutătoare pentru copiii debili mintal trebuie să aibă în vedere foarte atent și sarcinile speciale care urmăresc corectarea defectelor individuale ale elevilor săi.

Prin predarea aritmeticii în școala specială, se urmărește ca elevii să capete un volum de cunoștințe încheiate într-un sistem în care se integrează: numeratiile orale și scrise pînă la un miliard, operații aritmetice cu numere mari întregi (concrete și abstracte) și cu numere zecimale, unitățile de măsură (lungime, capacitate și greutate), fracții, probleme tipice, cunoștințe de geometrie (linii, felurile liniilor, ariile figurilor geometrice, volume) ș.a.

Pentru predarea noilor cunoștințe în școala specială ajutătoare pentru copiii debili mintal, ca și în școala de masă, profesorul folosește lecția ca formă de bază a procesului instructiv-educativ. În școala specială ajutătoare pentru copiii debili mintal însă, compoziția clasei îl obligă mai mult pe profesor să se ocupe în mod deosebit de elevii care prezintă particularități ce îi împiedică să-și însușească noile cunoștințe în ritmul în care lucrează colectivul de elevi. Rezolvînd sarcinile generale ale predării aritmeticii, profesorul școlii speciale ajutătoare pentru copiii debili mintal trebuie să aibă în vedere foarte atent și sarcinile speciale care urmăresc corectarea defectelor individuale ale elevilor săi.

Este știut că în timpul lecției, profesorul nu se mulțumește numai să transmită cunoștințe; el trebuie să-și verifice în ce măsură cunoștințele predate au fost înțelese de elevi, s-au transformat în deprinderi și deprinderi trinite pentru a putea fi folosite cu succes în viață. Aceasta verificarea se face în timpul lecțiilor de zi cu zi, în lecțiile de recapitulare periodică, trimestrială și finală, prin lucrările de control curente și în cele de control trimestriale (tezele), introduse prin instrucțiuni de către Ministerul Învățământului.

Pe baza celor constatate în decursul celor trei ani de cînd s-au introdus lucrările de control trimestriale (tezele) la aritmetică la clasele a VI-a, a VII-a și a VIII-a din școala specială ajutătoare nr. 1 din București, îmi permit să prezint câteva concluzii parțiale.

Prin predarea aritmeticii în școala specială, se urmărește ca elevii să capete un volum de cunoștințe încheiate într-un sistem în care se integrează: numeratiile orale și scrise pînă la un miliard, operații aritmetice cu numere mari întregi (concrete și abstracte) și cu numere zecimale, unitățile de măsură (lungime, capacitate și greutate), fracții, probleme tipice, cunoștințe de geometrie (linii, felurile liniilor, ariile figurilor geometrice, volume) ș.a.

Pentru predarea noilor cunoștințe în școala specială ajutătoare pentru copiii debili mintal, ca și în școala de masă, profesorul folosește lecția ca formă de bază a procesului instructiv-educativ. În școala specială ajutătoare pentru copiii debili mintal însă, compoziția clasei îl obligă mai mult pe profesor să se ocupe în mod deosebit de elevii care prezintă particularități ce îi împiedică să-și însușească noile cunoștințe în ritmul în care lucrează colectivul de elevi. Rezolvînd sarcinile generale ale predării aritmeticii, profesorul școlii speciale ajutătoare pentru copiii debili mintal trebuie să aibă în vedere foarte atent și sarcinile speciale care urmăresc corectarea defectelor individuale ale elevilor săi.

Prin predarea aritmeticii în școala specială, se urmărește ca elevii să capete un volum de cunoștințe încheiate într-un sistem în care se integrează: numeratiile orale și scrise pînă la un miliard, operații aritmetice cu numere mari întregi (concrete și abstracte) și cu numere zecimale, unitățile de măsură (lungime, capacitate și greutate), fracții, probleme tipice, cunoștințe de geometrie (linii, felurile liniilor, ariile figurilor geometrice, volume) ș.a.

Pentru predarea noilor cunoștințe în școala specială ajutătoare pentru copiii debili mintal, ca și în școala de masă, profesorul folosește lecția ca formă de bază a procesului instructiv-educativ. În școala specială ajutătoare pentru copiii debili mintal însă, compoziția clasei îl obligă mai mult pe profesor să se ocupe în mod deosebit de elevii care prezintă particularități ce îi împiedică să-și însușească noile cunoștințe în ritmul în care lucrează colectivul de elevi. Rezolvînd sarcinile generale ale predării aritmeticii, profesorul școlii speciale ajutătoare pentru copiii debili mintal trebuie să aibă în vedere foarte atent și sarcinile speciale care urmăresc corectarea defectelor individuale ale elevilor săi.

Este știut că în timpul lecției, profesorul nu se mulțumește numai să transmită cunoștințe; el trebuie să-și verifice în ce măsură cunoștințele predate au fost înțelese de elevi, s-au transformat în deprinderi și deprinderi trinite pentru a putea fi folosite cu succes în viață. Aceasta verificarea se face în timpul lecțiilor de zi cu zi, în lecțiile de recapitulare periodică, trimestrială și finală, prin lucrările de control curente și în cele de control trimestriale (tezele), introduse prin instrucțiuni de către Ministerul Învățământului.

Pe baza celor constatate în decursul celor trei ani de cînd s-au introdus lucrările de control trimestriale (tezele) la aritmetică la clasele a VI-a, a VII-a și a VIII-a din școala specială ajutătoare nr. 1 din București, îmi permit să prezint câteva concluzii parțiale.

Prin predarea aritmeticii în școala specială, se urmărește ca elevii să capete un volum de cunoștințe încheiate într-un sistem în care se integrează: numeratiile orale și scrise pînă la un miliard, operații aritmetice cu numere mari întregi (concrete și abstracte) și cu numere zecimale, unitățile de măsură (lungime, capacitate și greutate), fracții, probleme tipice, cunoștințe de geometrie (linii, felurile liniilor, ariile figurilor geometrice, volume) ș.a.

Pentru predarea noilor cunoștințe în școala specială ajutătoare pentru copiii debili mintal, ca și în școala de masă, profesorul folosește lecția ca formă de bază a procesului instructiv-educativ. În școala specială ajutătoare pentru copiii debili mintal însă, compoziția clasei îl obligă mai mult pe profesor să se ocupe în mod deosebit de elevii care prezintă particularități ce îi împiedică să-și însușească noile cunoștințe în ritmul în care lucrează colectivul de elevi. Rezolvînd sarcinile generale ale predării aritmeticii, profesorul școlii speciale ajutătoare pentru copiii debili mintal trebuie să aibă în vedere foarte atent și sarcinile speciale care urmăresc corectarea defectelor individuale ale elevilor săi.

Prin predarea aritmeticii în școala specială, se urmărește ca elevii să capete un volum de cunoștințe încheiate într-un sistem în care se integrează: numeratiile orale și scrise pînă la un miliard, operații aritmetice cu numere mari întregi (concrete și abstracte) și cu numere zecimale, unitățile de măsură (lungime, capacitate și greutate), fracții, probleme tipice, cunoștințe de geometrie (linii, felurile liniilor, ariile figurilor geometrice, volume) ș.a.

Pentru predarea noilor cunoștințe în școala specială ajutătoare pentru copiii debili mintal, ca și în școala de masă, profesorul folosește lecția ca formă de bază a procesului instructiv-educativ. În școala specială ajutătoare pentru copiii debili mintal însă, compoziția clasei îl obligă mai mult pe profesor să se ocupe în mod deosebit de elevii care prezintă particularități ce îi împiedică să-și însușească noile cunoștințe în ritmul în care lucrează colectivul de elevi. Rezolvînd sarcinile generale ale predării aritmeticii, profesorul școlii speciale ajutătoare pentru copiii debili mintal trebuie să aibă în vedere foarte atent și sarcinile speciale care urmăresc corectarea defectelor individuale ale elevilor săi.

Este știut că în timpul lecției, profesorul nu se mulțumește numai să transmită cunoștințe; el trebuie să-și verifice în ce măsură cunoștințele predate au fost înțelese de elevi, s-au transformat în deprinderi și deprinderi trinite pentru a putea fi folosite cu succes în viață. Aceasta verificarea se face în timpul lecțiilor de zi cu zi, în lecțiile de recapitulare periodică, trimestrială și finală, prin lucrările de control curente și în cele de control trimestriale (tezele), introduse prin instrucțiuni de către Ministerul Învățământului.

Pe baza celor constatate în decursul celor trei ani de cînd s-au introdus lucrările de control trimestriale (tezele) la aritmetică la clasele a VI-a, a VII-a și a VIII-a din școala specială ajutătoare nr. 1 din București, îmi permit să prezint câteva concluzii parțiale.

Prin predarea aritmeticii în școala specială, se urmărește ca elevii să capete un volum de cunoștințe încheiate într-un sistem în care se integrează: numeratiile orale și scrise pînă la un miliard, operații aritmetice cu numere mari întregi (concrete și abstracte) și cu numere zecimale, unitățile de măsură (lungime, capacitate și greutate), fracții, probleme tipice, cunoștințe de geometrie (linii, felurile liniilor, ariile figurilor geometrice, volume) ș.a.

Pentru predarea noilor cunoștințe în școala specială ajutătoare pentru copiii debili mintal, ca și în școala de masă, profesorul folosește lecția ca formă de bază a procesului instructiv-educativ. În școala specială ajutătoare pentru copiii debili mintal însă, compoziția clasei îl obligă mai mult pe profesor să se ocupe în mod deosebit de elevii care prezintă particularități ce îi împiedică să-și însușească noile cunoștințe în ritmul în care lucrează colectivul de elevi. Rezolvînd sarcinile generale ale predării aritmeticii, profesorul școlii speciale ajutătoare pentru copiii debili mintal trebuie să aibă în vedere foarte atent și sarcinile speciale care urmăresc corectarea defectelor individuale ale elevilor săi.

INSTITUTUL DE ȘTIINȚE PEDAGOGICE

ANUNȚĂ

soaterea la concurs a următoarelor posturi:

- 1 cercetător științific stagiar, cu peste 3 ani vechime, pedagogie-psihologie, la sectorul de orientare școlară, Filiala Iași;
- 1 cercetător științific principal, pedagogie-psihologie, sectorul de orientare școlară;
- 1 cercetător științific principal, pedagogie-psihologie, sectorul Educație tehnică și activități practice;
- 1 cercetător științific principal, limba română, sectorul Limba română;
- 1 post șef de secție, pedagogie, secția Bazele generale ale pedagogiei;
- 1 post șef de secție, pedagogie, secția Învățământ programat și mijloace moderne de învățământ;

Cereri de înscriere la concurs se primesc la Institutul de Științe Pedagogice din București, str. Sfinții Apostoli nr. 14, biroul personal, tel. 15.32.00, pînă la data de 7 aprilie 1969, însoțite de actele prevăzute de Regulamentul privind recrutarea, promovarea și atestarea cadrelor de cercetători științifici din unitățile de cercetare din Republica Socialistă România, publicat în extras în Buletinul Oficial, partea a III-a, nr. 4, din 8 ianuarie 1968.

Concursul se va ține la sediul Institutului din București, în ziua de 22 aprilie 1969, ora 8.

INSTITUTUL POLITEHNIC-BRAȘOV

ANUNȚĂ

soaterea la concurs a următoarelor posturi:

- conferențiar la catedra VI — Automobile, tractoare canică agricolă — disciplinele „Motoare” și „Expl. tehnică a autotractoroanelor” poz. 3 din statul de funcțiuni
- conferențiar la catedra XIII — Transporturi — disciplinele „Mașini rutiere”, „Instalații pasagere, lare și căi ferate” și „Poduri și lucrări de artă”, poz. 21 din statul de funcțiuni.
- conferențiar la catedra XI: „Amenajarea pădurilor”, „Metode de programare pentru economie forestieră” din statul de funcțiuni.
- asistent la catedra I Matematică — disciplina Geometrie analitică și diferențială poz. 21 din stat.
- asistent la catedra III — Mecanică și rezistența materialelor — disciplina Rezistența materialelor poz. 13 din stat.
- asistent la catedra Mecanică și rezistența mater. — disciplinele „Mecanică”, „Rezistența materialelor”, canică tehnică”, poz. 17 din statul de funcțiuni.
- asistent la catedra IV — Termotehnică și mașini — disciplinele „Termotehnică”, „Hidraulică și hidroenergetică” și „Mecanica fluidelor”, poz. 9 din statul de funcțiuni.
- asistent la catedra VI — Automobile, tractoare și canică agricolă — disciplinele „Motoare”, „Exploatarea tehnică a autotractoroanelor”, „Fabricarea și repararea autotractoroanelor”, poz. 16 din statul de funcțiuni.
- asistent la catedra VII — Economie, organizare și nificare — disciplina „Evidența și analiza activității economice a întreprinderilor” poz. 4 din statul de funcțiuni.
- asistent la catedra X — Împăduriri și ameliorări și disciplinele „Macanzarea lucrărilor silvice” și „Mecanica exploatarea forestieră” poz. 6 din statul de funcțiuni
- asistent la catedra X — Împăduriri și ameliorări — disciplina „Corecarea terenurilor” poziția 7 din statul de funcțiuni.
- asistent la catedra XI — Amenajament și topograf — disciplina „Amenajarea pădurilor” și „Metode de programare pentru economia forestieră” poz. 9 din statul de funcțiuni.
- asistent la catedra XI — Amenajament și topograf — disciplina „Dendrometrie” poz. 7 din statul de funcțiuni
- asistent la catedra XVI — Fizică — disciplina „Fizică” poziția 8 din statul de funcțiuni.
- asistent la catedra XVI — Fizică — disciplina „Fizică” poziția 11 din stat.
- asistent la catedra XVI — Fizică — disciplina „Fizică” poz. 10 din stat.
- asistent la catedra XVI — Fizică — disciplina „Fizică” poz. 13 din stat.
- asistent la catedra XV — Geometrie descriptivă și sen — disciplina „Geometrie descriptivă și desen tehnic” poz. 5.
- asistent la catedra XVIII — Tehnologia lemnului — disciplinele „Tehnologia și industrializarea lemnului”, „Tehnologia și industrializarea lemnului” poz. 11 din statul de funcțiuni.
- asistent la catedra XVIII — Tehnologia lemnului — disciplinele „Studiul și bazele producției lemnului” și „Tehnologia și industrializarea lemnului” poz. 7 din stat.

Candidații la concurs vor depune, în termen de 30 de zile de la data publicării acestui anunț în Buletinul Oficial al Republicii Socialiste România, cererea de înscriere împreună cu actele prevăzute în Regulamentul privind ocuparea funcțiilor didactice în învățământul superior, publicat în lecția de Hotărîri și Dispoziții ale Consiliului de Miniștri 35 din 5 august 1958.

Concursul se va ține la sediul rectoratului Institutului politehnic Brașov în termen de 3 luni de la publicarea acestui anunț.

INSTITUTUL POLITEHNIC-TIȘOARA

ANUNȚĂ

soaterea la concurs a următoarelor posturi:

- Asistent la Facultatea de construcții catedra construcții metalice, disciplina „Rezistența materialelor și teoria elasticității și plasticității”, poziția 17 din statul din funcțiuni.
- Asistent la Facultatea de mecanică catedra de tehnologia construcțiilor de mașini, disciplina „Tratament termice, proiectarea șanțurilor și matritelor”, „Proiectarea și tehnologia școlilor aschietoare”, poziția 10 din statul de funcțiuni.

Candidații la concurs vor depune la secretariatul Institutului politehnic din Timișoara, la data de 30 Decembrie nr. 2, în termen de 30 de zile de la data publicării acestui anunț, cererea la care se vor anexa actele prevăzute de Regulamentul privind ocuparea funcțiilor didactice în învățământul superior, publicat în lecția de hotărîri și dispoziții ale Consiliului de Miniștri nr. 31 din 5 august 1968.

Cei care funcționează într-o instituție de învățământ superior sînt obligați să comunice în scris, rectorului sau directorului acesteia înscrierea la concurs.

Concursul se va ține la rectoratul Institutului politehnic din Timișoara la două luni de la data publicării acestui anunț.

ANUNȚ

Toți absolvenții fostei școli normale (pedagogice) din Șendriceni — Dorohoi, seriile 1921—1957, sînt rugați a-și comunica adresele la Liceul nr. 1 Dorohoi, prof. Haralambie Prisac